พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของรีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีเทคนิค ภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2563 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS OF CARBON DIOXIDE REFORMING OF METHANE IN INTERNALLY CIRCULATING FLUIDIZED BED REACTOR

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Science in Chemical Technology Department of Chemical Technology FACULTY OF SCIENCE Chulalongkorn University Academic Year 2020 Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของรีฟอร์มมิงด้วย
	คาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์
	เบดแบบหมุนเวียนภายใน
โดย	นายดุลยพัฒน์ เทียมสกุล
สาขาวิชา	เคมีเทคนิค
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจพล เฉลิมสินสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	ศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบูรณ์

คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร.พลกฤษณ์ แสงวณิช)	
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ เรียบร้อยเจริญ)	
	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจพล เฉลิมสินสุวรรณ)	
CHULALONGKORN UNIVERS	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(ศาสตราจารย์ ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบูรณ์)	
	กรรมการ
(ดร.รัชชานนท์ เปี่ยมใจสว่าง)	
	กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.บุญรอด สัจจกุลนุกิจ)	

ดุลยพัฒน์ เทียมสกุล : พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของรีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทน ในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน. (COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS OF CARBON DIOXIDE REFORMING OF METHANE IN INTERNALLY CIRCULATING FLUIDIZED BED REACTOR) อ.ที่ปรึกษาหลัก : รศ. ดร.เบญจพล เฉลิมสินสุวรรณ, อ.ที่ปรึกษาร่วม : ศ. ดร.พร พจน์ เปี่ยมสมบูรณ์

ในปัจจุบัน แก๊สเรือนกระจกหลักที่ปลดปล่อยออกสู่ชั้นบรรยากาศ คือ แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ และ ้มีเทน เพื่อจัดการกับแก๊สเรือนกระจก เทคโนโลยีการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์จึงได้ถูกคิดค้นขึ้น ้อย่างไรก็ตาม การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์นั้น แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ยังคงอยู่ในรูป CO2 จึงนำไปสู่ เทคโนโลยีการนำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์มาใช้ประโยชน์ ที่เป็นการเปลี่ยนแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่ดักจับได้ เป็นสารอื่นที่มีมูลค่า ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทน เป็นการทำปฏิกิริยาระหว่าง ้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ และมีเทน จะเห็นได้ว่าปฏิกิริยานี้เป็นการใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ และมีเทนซึ่งเป็น สาเหตุหลักของแก๊สเรือนกระจก เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเป็นเครื่องปฏิกรณ์ที่ได้รวมทั้ง หอไรเซอร์ ไซโคลน หอดาวเนอร์ และท่อป้อนกลับ ไว้ในเครื่องปฏิกรณ์เครื่องเดียว ทำให้เครื่องปฏิกรณ์นี้สามารถ ดำเนินการได้ง่ายกว่าเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนทั่วไป โดยเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้ถูกแบ่ง ด้วยแผ่นกั้นเป็น 2 ฝั่ง ซึ่งทำหน้าที่เป็นไรเซอร์และดาวเนอร์ของระบบที่เชื่อมกันด้วยช่องบริเวณด้านล่างของ เครื่องปฏิกรณ์ ในงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาอุทกพลศาสตร์และปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของ มีเทนที่เกิดขึ้นในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีการออกแบบ ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้นระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ ความกว้างของ loop seal และความกว้างของ ทางออกแก๊ส แตกต่างกัน ซึ่งได้ทำการศึกษาโดยใช้อนุภาคขนาด 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 3000 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และมีอัตราการป้อนแก๊สด้านดาวเนอร์และด้านไรเซอร์เท่ากับ 0.3 เมตรต่อวินาที และ 1.37 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ โดยใช้พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณในการศึกษา พบว่า การออกแบบเครื่อง ปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่เหมาะสม คือ ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับ สัดส่วนความสูงของ ้เครื่องเป็น 2 เท่าของความสูงแผ่นกั้น สัดส่วนความกว้างของเบดเป็น 10 เท่าของ loop seal และสัดส่วนความ กว้างของ freeboard zone เป็น 37.5 เท่าของช่องทางออกแก๊ส

สาขาวิชา ปีการศึกษา เคมีเทคนิค 2563

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

6172177023 : MAJOR CHEMICAL TECHNOLOGY

KEYWORD:

Dry reforming, Circulating fluidized bed reactor, Computational fluid dynamics, Simulation, Internally circulating fluidized bed reactor

Dulyapat Thiemsakul : COMPUTATIONAL FLUID DYNAMICS OF CARBON DIOXIDE REFORMING OF METHANE IN INTERNALLY CIRCULATING FLUIDIZED BED REACTOR. Advisor: Assoc. Prof. BENJAPON CHALERMSINSUWAN, Ph.D. Co-advisor: Prof. PORNPOTE PIUMSOMBOON, Ph.D.

Nowadays, the major greenhouse gas that emits into the atmosphere is CO₂ and methane. To deal with greenhouse gases, CO_2 capture technology has been applied. However, the captured carbon is still in CO₂ form. Therefore, CO₂ utilization is introduced to convert the captured CO₂ into valuable materials. The carbon dioxide reforming of methane is a reaction between CO₂ and methane. Thus, this reaction has consumed both CO₂ and methane, which are the main greenhouse gases. Internally circulating fluidized bed reactor (ICFB) is the system with combining the function of reactor, cyclones, and loop seal of a conventional circulating fluidized bed reactor into a single reactor column. In this type of reactor, the reactor column is separated into riser and downer by baffles and is linked together via connecting ports. This system is then considered a compact operation when comparing with the conventional CFB reactor. In this work, the hydrodynamics and reaction in different reactor designs was investigated by using the computational fluid dynamics (CFD) model. The gas distributor type, height of the draft tube, length of loop-seal, and gas outlet diameter of the ICFB reactor were studied. The solid particle with 3,000 kg/m³ of density and 200 µm of diameter was used in this study. The gases were fed into the riser and downer sections with superficial fluidizing gas velocities of 1.37 m/s and 0.30 m/s, respectively. From the optimization, it was found that elevated bed gas distributor, the ratio of height of reactor to a height of draft tube equals to 2 times, the ratio of bed length to the length of loop-seal equals to 10 times and the ratio of the length of freeboard zone to outlet diameter equals to 37.5 times was a case that provided a high solid circulation rate, low gas leakage, and high conversion.

Field of Study:	Chemical Technology	Student's Signature
Academic Year:	2020	Advisor's Signature
		Co-advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ เรื่อง พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของรีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของ มีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในฉบับนี้ สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความ ช่วยเหลืออย่างดียิ่ง และคำแนะนำต่าง ๆ จากหลายฝ่าย ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณบุคคลทุกท่านที่ได้ให้ ความช่วยเหลือและสนับสนุนในงานวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รศ.ดร.เบญจพล เฉลิมสินสุวรรณ และอาจารย์ที่ปรึกษา ร่วม ศ.ดร.พรพจน์ เปี่ยมสมบูรณ์ ที่คอยให้คำชี้แนะ ข้อแนะนำในด้านการวิจัย ด้านความรู้ และช่วย ปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.ประเสริฐ เรียบร้อยเจริญ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร. รัชชานนท์ เปี่ยมใจสว่าง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อ. ดร. บุญรอด สัจจกุลนุกิจ กรรมการสอบ วิทยานิพนธ์จากภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาสละเวลามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ตลอดจน คำแนะนำต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์มากขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณทุนอุดหนุนการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อ เฉลิมฉลองวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมายุครบ 72 พรรษา และทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจากบัณฑิตวิทยาลัย สำหรับเงินทุนสนับสนุนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ของภาควิชาเคมีเทคนิคทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกในงานวิจัย

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณคุณสุชาติ กรีแสง รวมทั้งเพื่อน รุ่นพี่ ทุกคนในภาควิชาเคมีเทคนิคที่ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือทั้งในด้านการดำเนินงานวิจัย และกำลังใจที่ได้รับอย่างสม่ำเสมอตลอด ระยะเวลาที่ทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ดุลยพัฒน์ เทียมสกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	۹۹
กิตติกรรมประกาศ	ຈ
สารบัญ	ຊ
สารบัญตาราง	សូ
สารบัญรูป	j
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	3
1.3. ขอบเขตงานวิจัย	3
1.4. ข้อจำกัดของงานวิจัย	3
1.5. คำจำกัดความในงานวิจัย	4
1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับรัดโอเกลออิกาย กลัย	4
1.7. วิธีการดำเนินงานวิจัย	4
1.8. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลงานวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1. แนวคิดและทฤษฎี	7
2.1.1. ภาวะโลกร้อน	7
2.1.2. แก๊สเรือนกระจก	7
2.1.3. เทคโนโลยีการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์	9
2.1.4. การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์	11

2.1.5 ปฏิกิริยารีฟอร์มมิง	. 16
2.1.6 ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์	. 19
2.1.7 ฟลูอิไดเซซัน	. 20
2.1.9 เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน	. 25
2.1.10 พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ	26
2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	. 27
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	30
3.1 ข้อมูลเบื้องต้น	30
3.2 การสร้างแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน	. 30
3.3 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์	. 33
3.3.1 สมการอนุรักษ์มวล (mass conservation equations)	. 33
3.3.2 สมการอนุรักษ์โมเมนตัม (momentum conservation equations)	. 33
3.3.3 สมการอนุรักษ์พลังงานเนื่องจากการกวัดแกว่ง (fluctuating kinetic energy	
conservation equations) ของวัฏภาคของแข็ง	. 34
3.3.4 สมการอนุรักษ์พลังงาน (energy conservation equations)	. 35
3.3.5 สมการอนุรักษ์องค์ประกอบ (species conservation equations)	. 35
3.3.6 แบบจำลองสัมประสิทธิ์แรงต้านทานการเคลื่อนที่ระหว่างวัฏภาค (interphase	
exchange coefficient model)	. 37
3.4 การศึกษาการแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม	. 37
3.5 การศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณ	. 38
3.6 การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน	38
3.7 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ	
หมุนเวียนภายในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์	. 43
3.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวน	. 47
บทที่ 4 ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ผล	48

4.1 การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียน ภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี	. 48
4.1.1 การศึกษาการแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม (Grid independency test)	49
4.1.2 การศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณ (Time independency test)	52
4.1.3 การเปรียบเทียบแบบจำลองกับผลการทดลอง (Model validation)	54
4.2 การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน	57
4.3 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน	. 59
4.3.1 การศึกษาอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวีย ภายใน	มน . 62
4.3.2 การศึกษาการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใ 	น . 66
4.3.3 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์ เบดแบบหมุนเวียนภายใน	໌ . 70
4.4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน	.74
4.4.1 การศึกษาอัตราการหมุนเวียนของแข็งด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	76
4.4.2 การศึกษาอัตราการรั่วไหลของแก๊สด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	78
4.4.3 การศึกษาค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน	80
4.5 เปรียบเทียบการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนด้วยเครื่องปฏิกรณ์ ฟลู ไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในกับเครื่องปฏิกรณ์ประเภทอื่น ๆ	เอิ .83
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุปผลการวิจัย	84
5.2 ข้อเสนอแนะ	86
ภาคผนวก ก	87

บรรณานุกรม	
٩	
ประวัติผู้เขียน	

CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 2.1 ปฏิกิริยาเคมีของการรีฟอร์มมิงแบบต่าง ๆ [29]18
ตารางที่ 2.2 กระบวนการีฟอร์มมิงแบบต่างๆ [28]19
ตารางที่ 2.3 ค่า C1 และ C2 สำหรับการคำนวณ Minimum Fluidization Velocity22
ตารางที่ 3.4 ค่าเทอร์โมไดนามิกส์และค่าคงที่ของปฏิกิริยาเคมี [13]41
ตารางที่ 3.5 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทน
ตารางที่ 3.6 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่อง ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน44
ตารางที่ 3.7 รูปแบบของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 16 กรณี45

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

สารบัญรูป

หน้า
รูปที่ 2.1 การปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกแต่ละภาคส่วนต่าง ๆ ทั่วโลกของปี พ.ศ. 25538
รูปที่ 2.2 การปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกแต่ละประเภทของปี พ.ศ. 2553
รูปที่ 2.3 แผนภาพกระบวนการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการเผาไหม้
รูปที่ 2.4 แผนภาพกระบวนการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์แบบใช้ออกซิเจนเป็นเชื้อเพลิง10
รูปที่ 2.5 แผนภาพกระบวนการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้
รูปที่ 2.6 รูปแบบการนำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์12
รูปที่ 2.7 กระบวนการผลิตไฟฟ้าจากแหล่งความร้อนใต้พิภพ13
รูปที่ 2.8 กระบวนการการรีฟอร์มมิงของมีเทน14
รูปที่ 2.9 เครื่องปฏิกรณ์ออโตเทอร์มัลรีฟอร์มมิง14
รูปที่ 2.10 กระบวนการผลิตเมทานอลจากซินแก๊ส15
รูปที่ 2.11 กระบวนการผลิตยูเรีย16 รูปที่ 2.12 กระบวนการเปลี่ยนแก๊สเป็นเชื้อเพลิงเหลว (Gas to liquid process)
รูปที่ 2.13 ช่วงการไหลของฟลูอิไดเซชันแบบต่าง ๆ21
รูปที่ 2.14 เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน25
รูปที่ 2.15 เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน26
รูปที่ 3.1 แผนภาพของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน
19

รูปที่ 3.1 แผนภาพของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน	31
รูปที่ 3.2 รูปทรงเรขาคณิตของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบฟองแก๊สในงานวิจัย	39
รูปที่ 3.3 ตัวกระจายแก๊ส ก. แบบไม่ยกระดับ ข. แบบยกระดับ	46
รูปที่ 3.4 บริเวณที่ทำการปรับเปลี่ยนค่าการออกแบบ	46

รูปที่ 4.1 ระดับความสูงที่ใช้เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลอง	9
รูปที่ 4.2 คอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด	
แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่เวลา 12 วินาที5	0
รูปที่ 4.3 เปรียบเทียบความดันภายในดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน	ſ
แบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ใช้การแบ่งช่องการคำนวณต่าง ๆ กับผลการทดลอง	1
รูปที่ 4.4 เปรียบเทียบความดันภายในไรเซอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน	
แบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ใช้การแบ่งช่องการคำนวณต่าง ๆ กับผลการทดลอง	2
รูปที่ 4.5 ความดันภายในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด	
แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ระดับความสูง 40 เซนติเมตร	3
รูปที่ 4.6 ความดันภายในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด	
แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ระดับความสูง 60 เซนติเมตร	4
รูปที่ 4.7 เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์โดยใช้	
สัมประสิทธิ์ต้านจากสมการ Gidaspow	5
รูปที่ 4.8 เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์โดยใช้ค่าแ	ก้
แบบจำลองแรงต้านการเคลื่อนที่ 1.7 เท่าของสมการ Gidaspow5	6
รูปที่ 4.9 คอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด	
แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่เวลาต่าง ๆ	7
รูปที่ 4.10 สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊สที่เวลาต่าง ๆ5	8
รูปที่ 4.11 การเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของ Zambrano และคณะ5	9
รูปที่ 4.12 อัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน6	3
รูปที่ 4.13 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียเ	ſ
ภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร	4
รูปที่ 4.14 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียง	ſ
้ภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร	4
้รูปที่ 4.15 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียง	ſ
้ภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร	5
รูปที่ 4.16 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน	ſ
ภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ	5
รูปที่ 4.17 อัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน6	7

รูปที่ 4.18 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน	ļ
ภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร	68
รูปที่ 4.19 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน	ļ
ภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร	68
รูปที่ 4.20 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน	ļ
ภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ	69
รูปที่ 4.21 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน	ļ
ภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร	69
รูปที่ 4.22 ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีก	าร
ปรับเปลี่ยนการออกแบบต่าง ๆ	71
รูปที่ 4.23 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ	
หมุนเวียนภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร	72
รูปที่ 4.24 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ	
หมุนเวียนภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร	72
รูปที่ 4.25 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ	
หมุนเวียนภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร	73
รูปที่ 4.26 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ	
หมุนเวียนภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ	73
รูปที่ 4.27 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง	77
รูปที่ 4.28 ผลของอิทธิพลร่วมระหว่างความสูงของแผ่นกั้น (B) และความกว้างของ loop seal (C	์) ที่
ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง	78
รูปที่ 4.29 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์	80
รูปที่ 4.30 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน	81
รูปที่ 4.31 อิทธิพลร่วมระหว่างความกว้างของ loop seal (C) และความกว้างของช่องแก๊ส (D) ที่	
ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน	82

บทที่ 1 บทนำ

1.1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน มีความนิยมใช้เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนสำหรับการทำปฏิกิริยา ระหว่างแก๊ส-ของแข็งต่าง ๆ มากมาย [1] เนื่องจากสามารถนำของแข็งในระบบวนกลับมาใช้ใหม่ได้ มีพื้นที่สัมผัสระหว่างของแข็งและแก๊สสูง ทำให้ปฏิกิริยาเคมีเกิดได้ดีและมีประสิทธิภาพในการถ่าย โอนมวลและพลังงานสูงอีกด้วย [2] โดยทั่วไป ระบบฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนประกอบไปด้วย หอไรเซอร์ ไซโคลน และ ท่อดาวเนอร์ โดยของแข็งและแก๊สจากหอไรเซอร์จะถูกแยกที่ไซโคลนโดยใช้ แรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลาง หลังจากนั้น ของแข็งก็จะถูกป้อนกลับมาที่ท่อดาวเนอร์ ก่อนที่จะวนกลับเข้า สู่หอไรเซอร์เพื่อทำปฏิกิริยาเคมีอีกครั้ง [3] สำหรับระบบการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ บริเวณ ้ท่อดาวเนอร์จะทำหน้าที่ฟื้นฟูสภาพของแข็งที่ผ่านการใช้งานแล้วให้สามารถทำปฏิกิริยาได้อีกครั้ง เช่น ในระบบการดูดซับคาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้ด้วยตัวดูดซับโพแทสเซียมคาร์บอเนต (K₂CO₃) โดยจะมีการป้อนแก๊สไอเสียหลังการเผาไหม้เข้าไปในส่วนของหอไรเซอร์ที่บรรจุ ตัวดูดซับของแข็ง แก๊สไอเสียจะเกิดปฏิกิริยากับตัวดูดซับของแข็งได้ผลิตภัณฑ์เป็น โพแทสเซียมไบคาร์บอเนต (KHCO3) หลังจากนั้น ตัวดูดซับชนิดของแข็งจะถูกฟื้นฟูสภาพในท่อ ดาวเนอร์ ก่อนจะถูกส่งกลับไปยังหอไรเซอร์เพื่อทำการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไป [4] แต่เนื่องจากในระบบมีอุปกรณ์ที่ซับซ้อนทำให้การขยายขนาดและการควบคุมความดันของระบบ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก งานวิจัยนี้ จึงมีความสนใจการศึกษาภายใน เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน มีลักษณะเป็นเครื่องปฏิกรณ์หอเดียวที่ ถูกแบ่งออกตามแนวตั้งเป็นสองส่วนซึ่งทำหน้าที่เป็นด้านไรเซอร์และดาวเนอร์ โดยทั้งสองส่วนจะมี การป้อนแก๊สเข้าทางด้านล่าง แต่ใช้สภาวะดำเนินการที่มีอัตราการป้อนแก๊สของด้านไรเซอร์ที่มากกว่า ด้านดาวเนอร์ ส่งผลให้ของแข็งการเกิดไหลวนจากด้านที่มีความเร็วป้อนเข้าสูงไปสู่ด้านที่มี ความเร็วป้อนเข้าต่ำ [5] และเนื่องด้วยระบบนี้มีเครื่องปฏิกรณ์เพียงเครื่องเดียว ทำให้ง่ายต่อการ ควบคุมความดันภายในหอ มีค่าก่อสร้างที่ต่ำ และยังสามารถออกแบบการเพิ่มขนาดได้ง่ายอีกด้วย [6] อย่างไรก็ตาม ในการนำเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้ไปใช้ก็ยังมีข้อเสียที่สำคัญอยู่นั่นคือการรั่วของแก๊ส ระหว่างทั้งสองด้านของกระบวนการ ส่งผลให้ความบริสุทธิ์ของผลิตภัณฑ์ที่ได้มีค่าลดลง ดังนั้น การศึกษาออกแบบและการเดินเครื่องปฏิกรณ์ให้มีความเหมาะสมจึงมีความสำคัญอย่างมาก การศึกษาการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ลักษณะต่าง ๆ นั้นใช้ต้นทุน เวลาในการสร้างและปรับเปลี่ยน เป็นอย่างมาก แบบจำลองทางวิศวกรรมต่าง ๆ จึงเป็นตัวช่วยในการแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ซึ่งหนึ่งใน วิธีทางวิศวกรรมที่ใช้ศึกษาอุทกพลศาสตร์ภายในเครื่องปฏิกรณ์ คือ แบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิง คำนวณ (Computational Fluid Dynamics, CFD)

พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ เป็นวิธีการวิเคราะห์ปัญหาทางด้านพลศาสตร์ของไหลด้วย วิธีการทางคณิตศาสตร์โดย์อาศัยความสามารถในการคำนวณของคอมพิวเตอร์ ซึ่งในการวิเคราะห์จะ อาศัยสมการอนุรักษ์มวล (Mass Conservation) สมการอนุรักษ์โมเมนตัม (Momentum Conservation) และสมการอนุรักษ์พลังงาน (Energy Conservation) [7] โดยพลศาสตร์ของไหล เชิงคำนวณมีองค์ประกอบที่จำเป็น 3 อย่างคือ สมการเชิงอนุพันธ์ย่อย (Partial Differential Equation) ภาวะขอบเขต (Boundary Condition) และลักษณะรูปทรง (Geometry) จากงานวิจัยที่ ผ่านมา มีการศึกษาเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน กับการผสมของแข็ง การเผาไหม้แบบเคมิคอลลูปปิง [8] เคมิคอลลูปปิงรีฟอร์มมิง [9] และรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทน [10]

ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนเป็นการผลิตแก๊สโดยมีคาร์บอนไดออกไซด์ และมีเทนเป็นสารตั้งต้น ที่ความดันบรรยากาศ โดยมีปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นหลักสองปฏิกิริยาคือ การผลิต แ ก ๊ส ($CH_4 + CO_2 \leftrightarrow 2H_2 + 2CO$) แ ล ะ ก า ร ย ้ อ น ก ลั บ ของปฏิกิริยาเปลี่ยนน้ำเป็นแก๊ส ($CO_2 + H_2 \leftrightarrow CO + H_2O$) แต่เนื่องจากปฏิกิริยา เกิดขึ้นที่อุณหภูมิสูง ทำให้เกิดการรวมตัวกันของโค้กเกิดขึ้นบนตัวเร่งปฏิกิริยา ($CH_4 \leftrightarrow C + 2H_2$) ซึ่งทำให้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้เสื่อมประสิทธิภาพลง อย่างไรก็ตาม ปฏิกิริยานี้เป็นที่ น่าสนใจเนื่องจากสามารถเปลี่ยนแก๊สเรือนกระจกหลักทั้งคาร์บอนไดออกไซด์และมีเทนให้เป็นแก๊ส อื่นที่มีมูลค่า อีกทั้งอัตราส่วนของไฮโดรเจนต่อคาร์บอนมอนอกไซด์ที่ได้มีความเหมาะสมกับการนำไป ผลิตไฮโดรคาร์บอนเหลวด้วยกระบวนการฟิชเซอร์-โทรปซ์ (Fischer Tropsch) [11]

งานวิจัยนี้ ศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์นี้สามารถขยายขนาดและควบคุม กระบวนการได้ง่าย พร้อมทั้งเป็นการเพิ่มมูลค่าของคาร์บอนไดออกไซด์ และช่วยลดแก๊ส ที่เป็นสาเหตุหลักของภาวะโลกร้อน โดยศึกษาการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ให้เหมาะสมด้วยการ ปรับเปลี่ยนพารามิเตอร์ที่มีผลต่ออุทกพลศาสตร์ เช่น ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้น ระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ ความกว้างของช่องระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ และความกว้าง ของทางออกแก๊ส วิเคราะห์ผลของพารามิเตอร์ที่มีผลต่ออุทกพลศาสตร์ และปฏิกิริยารีฟอร์มมิง คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

1.2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

 พัฒนาแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

 ทำนายอุทกพลศาสตร์และปฏิกิริยาเคมีของรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่อง ปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ แบบต่าง ๆ

1.3. ขอบเขตงานวิจัย

 จำลองพลศาสตร์ของไหลของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เพื่อหา แบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด โดยเปรียบเทียบกับผลการทดลองของ Zaabout และคณะ [12]

 จำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน เพื่อหาแบบจำลองที่เหมาะสมที่สุด โดยการเปรียบเทียบกับผลการทดลองของ Benguerba และคณะ [13]

 ศึกษาอุทกพลศาสตร์และปฏิกิริยาเคมีของรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทนภายใน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้นระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ ความกว้างของช่องระหว่างด้านไรเซอร์กับ ดาวเนอร์ และ ความกว้างของทางออกแก๊ส

1.4. ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. ทำการจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณในระบบสองมิติเท่านั้น

 ทำการจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณพิจารณาเพียงปฏิกิริยารีฟอร์มมิง คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน และปฏิกิริยาการเกิด-สลายของโค้กเท่านั้น

 ทำการจำลองพลศาสตร์ไหลเชิงคำนวณโดยกำหนดให้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ป้อนกลับจากด้าน ดาวเนอร์สู่ด้านไรเซอร์มีการฟื้นฟูสภาพทั้งหมด

1.5. คำจำกัดความในงานวิจัย

รีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน เครื่องฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายใน การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้แบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในและแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน รวมทั้ง ผลของการออกแบบ เครื่องปฏิกรณ์เพื่อปรับปรุงปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

1.7. วิธีการดำเนินงานวิจัย

 ศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาที่ในหัวข้อการพัฒนาแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของ เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในและรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน เพื่อ ศึกษาข้อดี-ข้อเสียของเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้ และเป็นแนวทางในการกำหนดขนาดและรูปร่างลักษณะ ของเครื่องปฏิกรณ์ รวมไปถึงค่าการดำเนินการขั้นต้นสำหรับการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหล เชิงคำนวณ

 2. สร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาด้วยโปรแกรม ANSYS FLUENT และเปรียบเทียบผลการจำลอง กับผลการทดลองของ Zaabout และคณะ [12] กระบวนการใช้เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีส่วนหมุนเวียนสูง 1 เมตร ที่ถูกแบ่งเป็นด้านไรเซอร์และดาวเนอร์ที่มีความกว้าง 0.20 เมตร และ 0.10 เมตร ตามลำดับ นอกจากนี้ ด้านบนของเครื่องปฏิกรณ์มีส่วนฟรีบอร์ด กว้าง 0.75 เมตร สูง 0.80 เมตร ภายในเครื่องปฏิกรณ์ทั้งสองด้านบรรจุของแข็งความหนาแน่น เท่ากับ 2,500 กิโลกรัมต่อลูกบากศ์เมตร และ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง เท่ากับ 200 ไมโครเมตร โดยมีความสูง เริ่มต้นของของแข็ง เท่ากับ 18.37 เซนติเมตร และอัตราการป้อนอากาศของด้านดาวเนอร์และ ไรเซอร์ เท่ากับ 0.3 และ 1.37 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ โดยเทียบผลความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์ที่ ความสูงต่าง ๆ เพื่อปรับค่าในแบบจำลองให้มีความสอดคล้องกับการทดลองจริง

 พัฒนาแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนและเปรียบเทียบผลการ จำลองกับการทดลองของ Benguerba และคณะ [13] ดำเนินการภายใต้ความดันบรรยากาศ อุณหภูมิดำเนินการเท่ากับ 550 องศาเซลเซียส โดยมีนิกเกิลบนตัวรองรับ อะลูมินาเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา และทำการปรับค่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นในแบบจำลองให้มี ความสอดคล้องกับปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจริงในการทดลอง

4. ทำนายอุทกพลศาสตร์และปฏิกิริยาเคมีของรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนใน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความ สูงของแผ่นกั้นระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ ความกว้างของช่องระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ และความกว้างของทางออกแก๊ส โดยต้องการเพิ่มอัตราการหมุนเวียนของแข็ง ลดอัตราการรั่วไหล ของแก๊ส และเพิ่มการเปลี่ยนแปลงของสารตั้งต้นพร้อมทั้งทดสอบความแปรปรวนของผลการคำนวณ ที่ได้

5. ประมวล วิเคราะห์ สรุปผลการทดลอง เขียนบทความวิจัย และวิทยานิพนธ์

1.8. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลงานวิจัย

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลงานวิจัยประกอบด้วยเนื้อหาต่าง ๆ ดังนี้

- บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ขอบเขตของ งานวิจัย ข้อจำกัดของงานวิจัย คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย ประโยชน์ที่คาดว่าจะ ได้รับจากงานวิจัย วิธีดำเนินงานวิจัย และลำดับขั้นตอนในการเสนอผลงานวิจัย
- บทที่ 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับภาวะโลกร้อน แก๊สเรือนกระจก เทคโนโลยีการดักจับ คาร์บอนไดออกไซด์ การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์ ปฏิกิริยา รีฟอร์มมิงแก๊สมีเทน ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ฟลูอิไดเซซัน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดเซซันแบบหมุนเวียนภายใน พลศาสตร์ของไหล เชิงคำนวณ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 ข้อมูลงานวิจัยเบื้องต้น การสร้างแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายใน แบบจำลองทางคณิตศาสตร์ การแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม เวลาที่เหมาะสมในการคำนวณ การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิง ด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทน การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิง ด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทนในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเมื่อมี การปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์และการวิเคราะห์ความแปรปรวน

บทที่ 4 ผลการการจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิง ด้วยคาร์ บอนไดออกไซด์ ของมีเทน การศึกษาปฏิกิริยารี ฟอร์ มมิง ด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทนในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน การ วิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน และการเปรียบเทียบการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทนด้วยเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในกับเครื่องปฏิกรณ์ ประเภทอื่น ๆ

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1. แนวคิดและทฤษฎี

2.1.1. ภาวะโลกร้อน

ปัจจุบัน โลกได้ประสบกับการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยของอากาศทั้งบนพื้นโลกและ มหาสมุทรอย่างต่อเนื่องอันเนื่องมาจากภาวะโลกร้อน (Global warming) โดยสาเหตุหลัก ที่ทำให้เกิดภาวะนี้เป็นผลมาจากการแก๊สเรือนกระจก (Greenhouse gas) ที่ทำหน้าที่ดูดซับและ กักเก็บรังสีความร้อนระหว่างโลกกับชั้นบรรยากาศนั้นมีปริมาณมากเกินจนทำให้สูญเสียสมดุลของ ธรรมชาติ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change) ส่งผลให้สิ่งมีชีวิต ที่ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้จะค่อย ๆ ตายลงและอาจสูญพันธุ์ไปใน ที่สุด

2.1.2. แก๊สเรือนกระจก

แก๊สเรือนกระจก (Greenhouse gases) เป็นกลุ่มแก๊สบนชั้นบรรยากาศของโลกโดยมีทั้งที่ เกิดขึ้นเป็นตามธรรมชาติและเกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ โดยลักษณะของกลุ่มแก๊สนี้คือ สามารถดูดซับและกักเก็บรังสีความร้อนได้ดี โดยแก๊สเรือนกระจกที่สำคัญประกอบไปด้วย

แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂)

แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์เป็นแก๊สเรือนกระจกที่ถูกปลดปล่อยสู่ชั้นบรรยากาศโลกสูงสุด ซึ่ง มาจากการเผาไหม้ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น โดยแหล่งผลิตแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์นั้นมาจากการ เผาไหม้เชื้อเพลิงต่าง ๆ เช่น แก๊สธรรมชาติ น้ำมัน ถ่านหิน ตลอดจนการคมนาคมต่าง ๆ

2. แก๊สมีเทน (CH₄)

แก๊สมีเทนเป็นแก๊สเรือนกระจกที่ถูกปลดปล่อยสู่ชั้นบรรยากาศมากเป็นอันดับที่ 2 ซึ่ง เกิดจากการย่อยสลายของเสียต่าง ๆ เช่น การปศุสัตว์ การทำการเกษตร และจากการ ขยะมูลฝอยต่าง ๆ เป็นต้น

3. แก๊สไนตรัสออกไซด์ (NO_x)

แก๊สไนตรัสออกไซด์เป็นแก๊สที่มีแหล่งกำเนิดจากการย่อยสลายของแบคทีเรียต่าง ๆ ทั้งในภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และปศุสัตว์ ตลอดจนการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ ทางการเกษตรต่าง และพลังงานต่าง ๆ ก็เป็นอีกสาเหตุที่ก่อให้เกิดแก๊สไนตรัสออกไซด์ ออกสู่ชั้นบรรยากาศ

4. สารซีเอฟซี (CFC)

สารซีเอฟซีหรือคลอโรฟลูออโรคาร์บอนเป็นสารประกอบที่อยู่ในสถานะแก๊สประกอบ ด้วยธาตุ คาร์บอน ฟลูออรีน และคลอรีน โดยได้มีการนำมาใช้ในประโยชน์อุตสาหกรรม บางประเภท เช่น ผลิตพลาสติกโฟม นำไปใช้เป็นตัวทำความเย็นในตู้เย็นและ เครื่องปรับอากาศ ใช้ทำความสะอาดแผงวงจรอิเล็กทรอนิค หรือนำใช้ใน กระป้องสเปรย์ต่าง ๆ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกออกสู่ชั้นบรรยากาศ เป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญของภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งเหตุส่วนใหญ่นั้นเกิดจากการกระทำ ของมนุษย์โดยรูปที่ 2.1 แสดงปริมาณการปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกจากทั่วโลกในภาคส่วนต่าง ๆ ของปี พ.ศ. 2553 ซึ่งจะเห็นว่าภาคพลังงานและอุตสาหกรรมเป็นส่วนที่มีการปลดปล่อย แก๊สเรือนระจกออกมามากที่สุด และจากข้อมูลในรูปที่ 2.2 แสดงให้เห็นว่าแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นสาเหตุสำคัญของภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อลดปริมาณการปลดปล่อย แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ เทคโนโลยีต่าง ๆ จึงได้ถูกคิดค้นเพื่อดักจับและนำคาร์บอนไดออกไซด์ ไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ

รูปที่ 2.1 การปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกแต่ละภาคส่วนต่าง ๆ ทั่วโลกของปี พ.ศ. 2553 [14]

รูปที่ 2.2 การปลดปล่อยแก๊สเรือนกระจกแต่ละประเภทของปี พ.ศ. 2553 [14]

2.1.3. เทคโนโลยีการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์

เทคโนโลยีการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ (Carbon dioxide capture technology) เป็น การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่เกิดจากกระบวนการเผาไหม้ทั้งในโรงงานอุตสาหกรรมและ โรงไฟฟ้า เพื่อลดปริมาณแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่ปลดปล่อยออกสู่ชั้นบรรยากาศ โดยเทคโนโลยีการ ดักจับคาร์บอนไดออกไซด์นั้นแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ได้แก่ การดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการ เผาไหม้ การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์แบบใช้ออกซิเจนเป็นเชื้อเพลิง และการดักจับ คาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้

2.1.3.1 การดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการเผาไหม้

การดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการเผาไหม้ (Pre-combustion capture) เป็น เทคโนโลยีทำการแปรสภาพเป็นแก๊ส (Gasification) โดยเปลี่ยนเชื้อเพลิงให้อยู่ในรูป แก๊สไฮโดรเจน (H₂) และแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) จากนั้นจึงทำการดักจับแก๊ส คาร์บอนไดออกไซด์ ก่อนที่แก๊สจะเข้าสู่กระบวนเผาไหม้เพื่อผลิตไฟฟ้าต่อไป โดยรูปที่ 2.3 แสดง แผนภาพกระบวนการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการเผาไหม้

รูปที่ 2.3 แผนภาพกระบวนการดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ก่อนการเผาไหม้ [15]

2.1.3.2 การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์แบบใช้ออกซิเจนเป็นเชื้อเพลิง

การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์แบบใช้ออกซิเจนเป็นเชื้อเพลิง (Oxyfuel combustion capture) เป็นเทคโนโลยีการเผาไหม้ที่ใช้การเผาไหม้เชื้อเพลิงด้วยแก๊สออกซิเจน บริสุทธิ์เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ของการเผาไหม้มีเพียงแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และน้ำ ส่งผลให้การดัก จับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ได้โดยการแยกไอน้ำและเถ้าออกจากแก๊สร้อน (Flue gas) ดังแสดง ในรูปที่ 2.4

รูปที่ 2.4 แผนภาพกระบวนการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์แบบใช้ออกซิเจนเป็นเชื้อเพลิง [16]

2.1.3.3 การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้

การดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้ (Post-combustion capture) เป็น เทคโนโลยีที่ใช้ดักจับคาร์บอนไดออกไซด์ออกจากแก๊สอื่น ๆ ที่เกิดจากการเผาไหม้เชื้อเพลิงผ่าน หอดูดซับก่อนที่จะปล่อยออกสู่ชั้นบรรยากาศ ดังแสดงในรูปที่ 2.5 โดยวิธีการดักจับได้สามารถ ทำได้หลายวิธี เช่น การดูดซับ การดูดซึม การไครโอเจนิก และการแยกผ่านเมมเบรน เป็นต้น

รูปที่ 2.5 แผนภาพกระบวนการดักจับแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์หลังการเผาไหม้ [17]

2.1.4. การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะพบว่าแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ที่ทำการดักจับได้นั้นไม่ได้หายไป เพียงแต่ถูกจัดเก็บไว้เท่านั้น ทำให้มีการศึกษาและพัฒนาการนำ CO₂ ที่ดักจับได้นั้นไปใช้ประโยชน์ และเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้นเช่นการทำน้ำแข็งแห้ง น้ำอัดลม การผลิตแคลเซียมคาร์บอเนต และการผลิต แก๊สสังเคราะห์ (syngas) การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์นั้นสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภทคือ การนำไปใช้ทางกายภาพ และการนำไปใช้ทางเคมี [18] โดยรูปที่ 2.6 ได้แสดงเส้นทาง การนำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์

รูปที่ 2.6 รูปแบบการนำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์ [18]

2.1.4.1 การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ทางกายภาพ

การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์ทางกายภาพหรือการนำไปใช้โดยไม่มีการเปลี่ยนรูป เป็นการนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ทั้งในรูปแก๊ส ของแข็ง ของเหลว และสารผสม มักถูกใช้เป็น ตัวทำละลาย (Solvent) สารทำงาน (Working fluid) หรือสารถ่ายเทความร้อน (Heat transfer fluid) เช่นในการนำแข็งแห้งที่เป็นการนำคาร์บอนไดออกไซด์อัดลงในเครื่องดื่ม หรือการนำไปเป็นสาร การผลิตเครื่องดื่นอัดลมเป็นการนำแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์อัดลงในเครื่องดื่ม หรือการนำไปเป็นสาร ดับเพลิง เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การนำไปใช้โดยตรงที่กล่าวมานั้นยังมีการใช้คาร์บอนไดออกไซด์ใน อุตสาหกรรมขนาดเล็กทำให้ไม่ค่อยส่งผลต่อภาพรวมของการลดปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์มากนัก ในอุตสาหกรรมขนาดใหญ่นั้นได้มีการนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ทั้งในการเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนผลิตน้ำมัน (Enhanced oil recovery) ที่ใช้คาร์บอนไดออกไซด์ เข้าไปแทนที่น้ำมันดิบหรือแก๊สธรรมชาติในการขุดเจาะ การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้เป็น สารถ่ายเทความร้อนจากพลังงานใต้พิภพ (Geothermal fluid) เป็นกระบวนการที่ใช้ แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์เป็นตัวกลางในการรับความร้อนจากใต้พิภพมาผลิตเป็นพลังงานไฟฟ้า ดัง แสดงในรูปที่ 2.7

รูปที่ 2.7 กระบวนการผลิตไฟฟ้าจากแหล่งความร้อนใต้พิภพ [19]

2.1.4.2 การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ทางเคมี

การนำคาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ทางเคมีนั้นเป็นการเปลี่ยนรูปแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ให้ กลายเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ที่สามารถเป็นแหล่งกักเก็บพลังานหรือทำไปใช้ในงานต่อในกระบวนการอื่น ๆ ต่อไปได้ ซึ่งทำให้วิธีการนี้สามารถกำจัดคาร์บอนไดออกไซด์พร้อมทั้งยังเป็นเพิ่มมูลค่าให้กับ คาร์บอนไดออกไซด์อีกด้วย เช่น

2.1.4.2.1 การผลิตแก๊สสังเคราะห์ (Syngas production) เป็นการผลิต แก๊สสังเคราะห์ผ่านปฏิกิริยารีฟอร์มมิง (Reforming reaction) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เปลี่ยน สารตั้งต้นจำพวกพลังงานฟอสซิลให้เป็นผลิตภัณฑ์เคมีหรือเชื้อเพลิงอื่น ๆ ที่มีมูลค่ามากขึ้น โดยมีแก๊ส สังเคราะห์นั้นเป็นสารตัวกลางในการผลิตต่าง ๆ ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น การรีฟอร์มมิงด้วยไอน้ำ (Steam-methane reforming, SMR) การรีฟอร์มมิงด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ (Dry-methane reforming, DMR) การรีฟอร์มมิงด้วยไอน้ำกับ ออกซิเดชันบางส่วนหรือออโตเทอร์มัลรีฟอร์มมิง (Auto-thermal reforming, ATR) และ การรีฟอร์มมิงด้วยการออกซิเดชันบางส่วน (Partial oxidation, POX) โดยกระบวนการผลิตแก๊ส สังเคราะห์แบบต่าง ๆ ได้แสดงในรูปที่ 2.8 – 2.9

รูปที่ 2.9 เครื่องปฏิกรณ์ออโตเทอร์มัลรีฟอร์มมิง [20]

เทคโนโลยีการผลิตเมทานอลจากคาร์บอนไดออกไซด์นั้นสามารถทำได้โดยนำแก๊ส สังเคราะห์มาทำปฏิกิริยากับคาร์บอนไดออกไซด์ที่อุณหภูมิ 150-300 °C ความดัน 10-100 บาร์ โดย ใช้ คอปเปอร์บนซิงค์ออกไซด์ (Cu/ZnO) เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา [21] ดังแสดงในรูปที่ 2.10 โดยมี ปฏิกิริยาเคมีดังแสดงในสมการที่ (2.1)-(2.3) ซึ่งกระบวนการนี้เป็นอีกหนึ่งทางหลักในการนำ คาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์

รูปที่ 2.10 กระบวนการผลิตเมทานอลจากซินแก๊ส [22]

2.1.4.2.3 การผลิตยูเรีย

การผลิตยูเรียหรือคาร์บาไมด์ ((NH₂)₂CO) เป็นอีกหนึ่งปฏิกิริยาที่สามารถนำ คาร์บอนไดออกไซด์ไปใช้ประโยชน์ในด้านเกษตรกรรม โดยผลิตจากการทำปฏิกิริยาของ แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และแอมโมเนีย [23] กระบวนการผลิตยูเรียได้ถูกแสดงในรูปที่ 2.11

รูปที่ 2.11 กระบวนการผลิตยูเรีย [23]

2.1.5 ปฏิกิริยารีฟอร์มมิง

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นปฏิกิริยารีฟอร์มมิงนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธีการซึ่งในแต่ ละวิธีนั้นได้มีผลิตภัณฑ์และมีข้อดีข้อเสียที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่นในกระบวนการ ออโตเทอร์มัลรีฟอร์มมิงและรีฟอร์มมิงด้วยการออกซิเดชันบางส่วนนั้นจำเป็นต้องมีหน่วยแยกอากาศ (Air separation unit) อย่างไรก็ตาม ทั้งสองกระบวนการนี้ได้ผลิตแก๊สสังเคราะห์ที่ให้อัตราส่วน H₂ ต่อ CO ประมาณ 2 ซึ่งเป็นอัตราส่วนที่เหมาะสมในการทำไปใช้ในการผลิตเชื้อเพลิงเหลว ในกระบวนการ Fischer-Tropsch (FT) ที่ต้องการ H₂ ต่อ CO ในช่วง 0.7-2 โดยรูปที่ 2.12 ได้แสดง ให้เห็นว่า ขั้นตอนกระบวนการเปลี่ยนแก๊สเป็นเชื้อเพลิงเหลวกระบวนการรีฟอร์มมิงด้วยไอน้ำนั้นไม่ ต้องการส่วนแยกแก๊ส ทำให้มีค่าก่อสร้างที่น้อยและใช้พื้นที่น้อย แต่ผลิตแก๊สสังเคราะห์ที่อัตราส่วน H₂ ต่อ CO ประมาณ 3 ส่งผลให้ก่อนนำไปใช้งานต้องมีการดึง H₂ ส่วนเกิน หรือทำการเติม CO₂ เพื่อปรับอัตราส่วน H₂ ต่อ CO หรือทำการรีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ที่ ผลิตแก๊สสังเคราะห์ในอัตราส่วน H₂ ต่อ CO ประมาณ 1 โดยกระบวนการนี้จำเป็นต้องมี หน่วยผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งจะเป็นการกำจัดแก๊สเรือนกระจกได้ทั้งมีเทน และคาร์บอนไดออกไซด์ที่เป็นสาเหตุหลักของภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยปฏิกิริยาการ รีฟอร์มมิงและข้อดีข้อเสียของวิธีการต่าง ๆ นั้นได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.1 และ 2.2 ตามลำดับ จากข้อมูลข้างต้นเห็นได้ว่าในปัจจุบันนั้นมีสาเหตุมาจากแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และ มีเทนเป็นสาเหตุสำคัญ ดังนั้นในงานวิจัยนี้ได้สนใจการนำคาร์บอนไดออกไซด์มาใช้ด้วยปฏิกิริยา รีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์เพื่อลดปริมาณแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และมีเทนพร้อมทั้งเป็น การเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ในกระบวนการผลิต

ตารางที่ 2.1 ปฏิกิริยาเคมีของการรีฟอร์มมิงแบบต่าง ๆ [25]

กระบวนการรีฟอร์มมิง	ปฏิกิริยาเคมี	เอนทัลปีของการเกิด
		ΔH ₂₉₈ : kJ/mol
SMR	$H_2O + CH_4 \leftrightarrow 3H_2 + CO$	+206
	$CO_2 + CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + 2CO$	+247
	$CO + H_2O \leftrightarrow H_2 + CO_2$	-41
DMR	$CO_2 + CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + 2CO$	+247
	$CO_2 + H_2 \leftrightarrow H_2O + CO$	+41.7
	$CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + C$	+74.84
ATR	$CH_4 + 1.50_2 \leftrightarrow 2H_2O + CO$	-520
	$CH_4 + H_2O \leftrightarrow 3H_2 + CO$	+206
POX	$CH_4 + 2O_2 \leftrightarrow CO_2 + 2H_2O$	-802
	$CH_4 + 0.50_2 \leftrightarrow CO + 2H_2$	-36
	$CH_4 + O_2 \iff CO_2 + 2H_2$	-319

ตารางที่ 2.2 กระบวนการรีฟอร์มมิงแบบต่าง ๆ [24]

กระบวนการรีฟอร์มมิง	ข้อดี	ข้อเสีย
SMR	สามารถใช้ไอน้ำส่วนเกินใน	ปลดปล่อยแก๊สออกสู่
	กระบวนการผลิตได้	สิ่งแวดล้อมในปริมาณมาก
	สามารถใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์	เกิดโค้กที่ตัวเร่งปฏิกิริยา
DMR	ในกระบวนการ	ใช้พลังงานสูง
	ช่วยลดปริมาณเรือนกระจก	
	ปฏิกิริยาเกิดที่อุณหภูมิต่ำกว่า POX	ต้องการหน่วยผลิตแก๊ส
ATR	สามารถปรับเปลี่ยนการผลิตภัณฑ์ได้	ออกซิเจน
	โดยการปรับอุณหภูมิแก๊สขาออก	
	เชื้อเพลิงไม่ต้องผ่านกระบวนการ	ต้องการหน่วยผลิตแก๊ส
POX	กำจัดซัลเฟอร์ (desulfurization)	ออกซิเจน
		ปฏิกิริยามีอุณหภูมิสูง

2.1.6 ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์

ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ หรือ Dry reforming of methane เป็น ปฏิกิริยาระหว่างแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์และมีเมนในอัตราส่วนโดยโมล 1:1 โดยสามารถเกิดขึ้น ภายในเครื่องปฏิกรณ์เบดนิ่ง (Fixed bed reactor) เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด (Fluidized bed reactor) และเครื่องปฏิกรณ์แบบเมมเบรน (Membrane reactor) เป็นต้น โดยทำปฏิกิริยาที่ อุณหภูมิ 550 ถึง 900 ℃ ซึ่งส่งผลให้ในการทำปฏิกิริยานี้มีการเกิดโค้ก (Coke formation) ขึ้นบน ตัวเร่งปฏิกิริยา โดยเกิดจากการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิสูง จนเป็นการทำลายพันธะ C-H เกิดเป็น คาร์บอนและไปเกาะติดอยู่ในตัวเร่งปฏิกิริยาส่งผลให้ความว่องไว (Activity) ของตัวเร่งปฏิกิริยาลดลง

สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยาของปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์นั้นได้ถูกศึกษาเป็น จำนวนมากผ่านโลหะมีสกุล เช่น รูทีเนียม (Ru) โรเดียม (Rh) หรือ แพลทินัม (Pt) และโลหะทั่วไป เช่น นิกเกิล (Ni) โคบอลต์ (Co) และเหล็ก (Fe) ในส่วนของโลหะมีสกุลนั้นจะมีความสามารถใน การต้านทานการเกิดโค้กที่สูงกว่า โดย Wang และคณะ [25] ได้ทำการศึกษาชนิดโลหะมีสกุลที่ แตกต่างกัน โดยใช้โลหะ 5% โดยน้ำหนัก บนตัวรองรับอลูมินา พบว่า ความเสถียรและความว่องไวใน การเกิดปฏิกิริยาของตัวเร่งปฏิกิริยา Rh/**α**-Al₂O₃ > Ru/**α**-Al₂O₃ > Ir/**α**-Al₂O₃ > Pd/**α**-Al₂O₃ > Pt/**α**-Al₂O₃ และการศึกษาปริมาณการเกิดโค้กบนตัวเร่งปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 750 °C พบว่า Pd/**α**-Al₂O₃ นั้นเกิดโค้ก 4.9 mg cat/g cat h ส่วน Rh Ru Ir และ Pt นั้นไม่มีโค้กเกิดขึ้น สำหรับ ตัวเร่งปฏิกิริยานิกเกิล โคบอลต์ และเหลึก นั้น มีความต้านทานการเกิดโค้กที่น้อย โดย Hou และ คณะ [26] ได้ทำการศึกษาการเกิดโค้กที่อุณหภูมิ 750 °C ด้วยตัวเร่งปฏิกิริยานิกเกิลบนตัว รองรับอลูมินา และโคบอลต์ พบว่า มีโค้กเกิดขึ้น 24 และ 49.4 mg cat/g cat h ตามลำดับ ซึ่งจะ เห็นได้ว่าตัวเร่งปฏิกิริยาเหล่านี้มีค่าการต้านทานการเกิดโค้กที่น้อย แต่เนื่องจากโลหะมีสกุลนั้นมีราคา ที่สูง ทำให้โรงงานอุตสาหกรรมนิยมใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเป็นโลหะทั่วไป

2.1.7 ฟลูอิไดเซซัน

ในปัจจุบันระบบของแข็ง-แก๊สในโรงงานอุตสาหกรรมนั้นถูกใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งใน กระบวนการผสม การขนส่งของแข็ง หรือการทำปฏิกิริยาเคมี ทำให้กระบวนการฟลูอิไดเซชัน (Fluidization) ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก โดยกระบวนการนี้เป็นภาวะที่อนุภาคของแข็งมี พฤติกรรมคล้ายกับของไหล ทำให้กระบวนการมีการถ่ายโอนมวลสาร-ความร้อน และกระจายตัวของ อนุภาคที่ดีขึ้น ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผสมหรือการทำปฏิกิริยาเคมีกับตัวเร่งปฏิกิริยาของแข็งได้ เป็นอย่างดี และยังสามารถนำมาใช้ในการขนถ่ายอนุภาคของแข็งได้อีกด้วย

ฟลูอิไดเซชันนั้นมีการจำแนกพฤติกรรมการไหลของอนุภาคได้เป็นช่วงการไหล (Regime of Fluidization) 5 รูปแบบ โดยปัจจัยต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องทั้งความเร็วของของไหล ความหนาแน่น ของของไหล ขนาดของอนุภาค และรูปร่างของอนุภาค เป็นต้น โดยรูปที่ 2.13 แสดง ช่วงการไหลของฟลูอิไดเซชันแบบต่าง ๆ

increasing air velocity

รูปที่ 2.13 ช่วงการไหลของฟลูอิไดเซชันแบบต่าง ๆ [27]

2.1.7.1 เบดนิ่ง

เบดนิ่ง (Fixed bed) นั้นเป็นช่วงการไหลที่ยังไม่ถือเป็นฟลูอิไดเซชันเนื่องจากอนุภาค ของแข็งภายในระบบยังไม่เกิดการเคลื่อนที่ โดยเครื่องปฏิกรณ์ประเภทนี้จะทำการป้อนของไหลที่มี ความเร็วน้อยกว่าความเร็วต่ำสุดในการเกิดฟลูอิไดเซชัน (Minimum Fluidization Velocity, U_{mf}) และเนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้มีความเร็วในการป้อนต่ำที่สุด ทำให้สารมีเวลาอยู่ภายในเครื่อง ปฏิกรณ์สูง ซึ่ง Wen และ Yu ทำแสดงสมการในการคำนวณค่า U_{mf} ดังแสดงในสมการที่ (2.4) – (2.6) ซึ่งค่าคงที่ในสมการได้แสดงไว้ในตารางที่ 2.3

$$U_{\rm mf} = Re_{\rm mf} \mu / \rho D_{\rm sv} \tag{2.4}$$

$$Re_{mf} = \sqrt{C_1^2 + C_2 Ar - C_1}$$
(2.5)

Ar =
$$\rho g(\rho_s - \rho) D_{sv}^3 / \mu^2$$
 (2.6)

เมื่อ µ คือ ความหนืดของของไหล (Pa s)

ρ คือ ความหนาแน่นของของไหล (kg/m³)

- ho_s คือ ความหนาแน่นของอนุภาค (kg/m³)
- D_{sv} คือ ขนาดของอนุภาค (m)
- Ar คือ ตัวเลขไร้หน่วยอาร์คิมิดีส (-)
- **g** คือ แรงโน้มถ่วง (m/s²)

ตารางที่ 2.3 ค่า \mathcal{C}_1 และ \mathcal{C}_2 สำหรับการคำนวณ Minimum Fluidization Velocity

งานวิจัย	C1	C ₂
Wen และ Yu [28]	33.70	0.0408
Saxena และ Vogel [29] 🥏	25.28	0.0571
Babu และคณะ [30]	25.25	0.0651
Grace [30]	27.20	0.0408
Chitester และคณะ [30]	28.70	0.0494

2.1.7.2 ฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊ส

ช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊ส (Bubble Fluidization) เป็นช่วงการไหลแรก ที่อนุภาค-ของไหลเริ่มเกิดฟลูอิไดเซชัน ซึ่งความเร็วในการป้อนของไหลนั้นมีค่าสูงกว่าค่า **U**mf เล็กน้อยโดยจะสังเกตได้จากพฤติกรรมของอนุภาคเริ่มมีการขยับ และเกิดฟองแก๊สเกิดขึ้น ภายในระบบ ฟองแก๊สที่เกิดขึ้นนี้จะก่อตัวบริเวณด้านล่างของเครื่องปฏิกรณ์และแตกออกบริเวณ ด้านบนทำให้อนุภาคที่ถูกฟองแก๊สพาขึ้นไป ตกกลับลงมาตามแรงโน้มถ่วง เครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้ได้ ถูกนำไปใช้ทั้งในการทำปฏิกิริยาเคมี และใช้ในโรงไฟฟ้า เนื่องจากการขยับตัวของเบดทำให้อุณหภูมิ ของอนุภาคสามกระจายตัวได้ดีในแนวแกน และสามารถช่วยลดการเกิดจุดความร้อน (Hot spot) ภายในเครื่องปฏิกรณ์
2.1.7.3 ฟลูอิไดเซชันแบบปั่นป่วน

ช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบปั่นป่วน (Turbulent Fluidization) เกิดจากขึ้นเมื่อมีการป้อน ของไหลเข้าสู่ระบบในช่วงของความเร็วช่วงต่อ (Transition Velocity, **u**_c) และความเร็ววิกฤต (Critical Velocity, **u**_k) ซึ่งสามารถคำนวณได้ด้วยสมการ (2.7)-(2.8) [28] โดยช่วงการไหลรูปแบบ นี้ฟองแก๊สจะมีการขนาดตัวอย่างรวดเร็วส่งผลให้บริเวณด้านล่างของเครื่องปฏิกรณ์มีอนุภาคของแข็ง อยู่หนาแน่น (Dense Phase) แต่ด้านบนของเครื่องปฏิกรณ์นั้นเป็นส่วนของอนุภาคของแข็งอยู่เบา บาง (Dilute Phase)

$$u_{c} = \frac{0.936\mu Ar^{0.472}}{D_{sv}\rho}$$

$$u_{k} = \frac{1.46\mu Ar^{0.472}}{D_{sv}\rho}$$
(2.7)
(2.8)

2.1.7.4 ช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบความเร็วสูง

ช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบความเร็วสูง (Fast Fluidization) เป็นช่วงการไหลที่ความเร็ว ในการป้อนของไหลมีมากกว่าความเร็วขนส่ง (Transport Velocity, **U**_t) ทำให้จะมีอนุภาคบางส่วน หลุดออกจากเครื่องปฏิกรณ์ โดยอนุภาคภายในเครื่องปฏิกรณ์ บริเวณผนังจะมีอนุภาคหนาแน่น ส่วนตรงกลางของเครื่องปฏิกรณ์จะมีอนุภาคเบาบาง อย่างไรก็ตาม เครื่องปฏิกรณ์ที่ใช้ช่วงการไหล ฟลูอิไดเซชันแบบความเร็วสูงจำเป็นต้องมีการติดตั้งไซโคลนเพื่อทำหน้านี้แยกอนุภาคและแก๊ส ออกจากกันก่อนทำไปใช้ในกระบวนการอื่น ๆ ต่อไป

2.1.7.5 ฟลูอิไดเซชันแบบเบาบาง

ช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบเบาบาง (Pneumatic Transport Fluidization) เป็น ช่วงการไหลที่มีความเร็วป้อนเข้าของของไหลมากกว่าแบบ Fast Fluidization ในช่วงการไหลนี้ อนุภาคของแข็งทั้งหมดจะหลุดออกจากระบบ ช่วงการไหลนี้สามารถนำไปใช้ในการขนถ่ายของแข็ง ด้วยแก๊สได้ ซึ่งความเร็วต่ำสุดที่ทำให้การช่วงการไหลแบบเบาบาง (Minimum Pneumatic Transport Velocity, **u_{mp})** นั้นสามารถคำนวณได้จากสมการของ Bi และ Fan ดังแสดงในสมการ ที่ (2.9)

 $u_{mp} = 10.1 \ (gD_{sv})^{0.347} (G_s/
ho)^{0.310} (D_{sv}/D)^{-0.139} Ar^{-0.021}$ (2.9) เมื่อ D คือ เล่นผ่านศูนย์กลางของหอลำเลียง (m)

 G_s คือ ฟลักซ์ของของแข็งป้อนเข้า (kg/m²s)

2.1.8 ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน

เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน (Circulating Fluidized Bed Reactor) นั้นเป็น เครื่องปฏิกรณ์ที่ถูกนำมาใช้งานอย่างแพร่หลายเนื่องจากระบบนี้มีการถ่ายโอนของแข็งที่ทำหน้าที่เป็น ตัวเร่งปฏิกิริยาหรือตัวดูดซับ ไปยังหอคืนสภาพ อีกทั้งสามารถดำเนินการแบบต่อเนื่องทำให้มี กำลังการผลิตที่สูง โดยลักษณะเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนได้แสดงไว้ในรูปที่ 2.14 ซึ่งโดยพื้นฐานแล้วเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนนั้นประกอบไปด้วย

2.1.8.1 หอไรเซอร์ (Riser) ส่วนนี้จะทำหน้าที่เกิดปฏิกิริยาหรือทำการดูดซับ โดยจะมีการ ป้อนของไหลจากด้านล่างของหอไรเซอร์ อนุภาคของแข็งในระบบนั้นจะเกิดการฟลูอิไดเซชัน ช่วยให้ อนุภาคของแข็งและของไหลสามารถสัมผัสกัน

2.1.8.2 ไซโคลน (Cyclone) เป็นส่วนที่อยู่ต่อจากไรเซอร์ทำหน้าที่แยกอนุภาคของแข็งและ ของไหลออกจากกัน โดยแก๊สผลิตภัณฑ์ของระบบจะถูกปล่อยออกด้านบนของไซโคลน ส่วนอนุภาค ของแข็งนั้นจะถูกแรงเหวี่ยงหนีศูนย์กลางของไซโคลนแล้วตกกลับลงมาด้านล่าง

2.1.8.3 หอดาวเนอร์ (Downer) เป็นส่วนต่อกับด้านล่างของไซโคลนทำหน้าที่ลำเลียง ของแข็งกลับเข้าสู่ระบบอีกครั้ง นอกจากนี้ หอดาวเนอร์ยังสามารถทำการออกแบบให้เป็นหอคืน สภาพสำหรับทำการคืนสภาพตัวเร่งปฏิกิริยาหรือตัวดูดซับให้พร้อมใช้งานอีกครั้ง

2.1.8.4 ท่อป้อนกลับ (Loop seal) เป็นส่วนที่เชื่อมระหว่างหอดาวเนอร์และหอไรเซอร์ ทำหน้าที่ป้องกันไม่ของไหลบริเวณไรเซอร์ไหลย้อนกลับเข้าไปยังดาวเนอร์

รูปที่ 2.14 เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน [31]

2.1.9 เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนนั้นประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ มากมายส่งผลให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินการควบคุม อีกทั้งยังมีค่าก่อสร้างที่สูง และ ทำการขยายขนาดได้ยาก ในงานวิจัยนี้จึงได้สนใจในการศึกษาเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่เป็นเครื่องปฏิกรณ์ที่รวมทั้งหอไรเซอร์ ไซโคลน หอดาวเนอร์ และท่อป้อนกลับ ไว้ใน เครื่องปฏิกรณ์เครื่องเดียว

เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน (Internally circulating fluidized bed reactor, ICFB) จะแบ่งออกเป็น 2 ฝั่งซึ่งทำหน้าที่เป็นไรเซอร์และดาวเนอร์ของระบบ บริเวณด้านล่างของทั้ง สองฝั่งจากมีป้อนของไหลด้วยความเร็วที่ไม่เท่ากัน โดยความเร็วในการป้อนของไหล ฝั่งไรเซอร์จะมีค่าที่สูงกว่าด้านดาวเนอร์ ส่งผลให้อนุภาคของแข็งนั้นจะไหลจากด้านไรเซอร์ไปยัง ดาวเนอร์ และบริเวณจุดเชื่อมระหว่างไรเซอร์และดาวเนอร์นั้นก็จะมี loop seal ทำหน้าที่ป้องกัน ไม่ให้แก๊สไหลย้อนกลับ ดังแสดงในรูปที่ 2.15 โดยเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้มีข้อดีคือมีค่าก่อสร้างที่น้อย ใช้พื้นที่น้อย สามารถดำเนินงานแบบต่อเนื่องได้ ควบคุมกระบวนการได้ง่ายอีกทั้งยังทำการขยาย ขนาดได้ง่ายอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้ยังมีข้อด้อยในเรื่องการรั่วไหลของแก๊ส ระหว่างส่วนไรเซอร์และดาวเนอร์ ทำให้ความบริสุทธิ์ของผลิตภัณฑ์ลดลง งานวิจัยนี้จึงได้สนใจ การปรับปรุงเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเพื่อให้มีการรั่วไหลของแก๊สที่ลดลงและ เพิ่มประสิทธิภาพในการทำปฏิกิริยา

จุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1.10 พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ

พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ (Computational Fluid Dynamics, CFD) เป็นเทคนิคที่ใช้ใน การวิเคราะห์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการไหล การถ่ายโอนความร้อน การกระจายตัว ของอนุภาค รวมไปถึงปฏิกิริยาเคมีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในระบบ โดยการใช้คอมพิวเตอร์ช่วย ในการประมวลผลและหาคำตอบของสมการและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษากระบวนการ แก้ไขปัญหาด้านพลศาสตร์การไหล ตลอดจนใช้ในการออกแบบกระบวนการ อีกทั้งยังเป็นวิธีที่ ช่วยประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่ายในการทดลองออกแบบ และสามารถทำการศึกษากระบวน ในภาวะต่าง ๆ ได้โดยไม่เกิดอันตราย จึงทำให้พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณนั้นได้รับความนิยมอย่าง แพร่หลาย โดยพื้นฐานของพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณคือการแก้ชุดสมการอนุรักษ์ (Conservation equations) ซึ่งประกอบไปด้วย 3 สมการหลักได้แก่ สมการอนุรักษ์โมเมนตัม (Conservation of momentum) สมการอนุรักษ์มวล (Conservation of mass) และ สมการอนุรักษ์พลังงาน (Conservation of energy) [32] โดยการคำนวณนั้นจะขึ้นอยู่กับ สมการอนุพันธ์ย่อย (Partial differential equations) ที่ใช้อธิบายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของโจทย์ปัญหา เงื่อนไขขอบเขต (Boundary conditions) ของปัญหาที่ได้ทำการศึกษา และ รูปร่าง (Geometry) ลักษณะรูปร่างของ ปัญหา ปัจจัยทั้งสามส่วนนี้จะส่งผลต่อคำตอบในการคำนวณ อย่างไรก็ตาม ในบางระบบจำเป็นต้องมี สมการอื่น ๆ เข้ามาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นของปัญหาได้ครอบคลุมและ มีความแม่นยำมากขึ้น

ในงานวิจัยนี้ได้สนใจในการนำเครื่องปฏิกรณ์เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในมา ประยุกต์ใช้กับปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์โดยให้ด้านไรเซอร์นั้นเป็นการทำปฏิกิริยา ระหว่างสารตั้งต้นกับตัวเร่งปฏิกิริยาของแข็ง และด้านดาวเนอร์ทำหน้าที่กำจัดโค้กที่เกิดขึ้นจากการ ทำปฏิกิริยา พร้อมทั้งนำพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณมาช่วยให้การศึกษาพฤติกรรมของกระบวนการ รวมถึงปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์ และใช้ในการศึกษาออกแบบเครื่องฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านโปรแกรม ANSYS FLUENT

2.2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Hassan และคณะ [33] พัฒนาแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเซิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการผสมของของแข็งสองชนิด โดยได้ ทำการจำลองที่อัตราการป้อนอากาศที่แตกต่างกันและเปรียบเทียบประสิทธิภาพการผสมกับ เครื่องปฏิกรณ์แบบฟองแก๊ส พบว่า อัตราการป้อนอากาศทั้งสองด้านมีผลต่ออัตราการวนกลับ ของของแข็งและเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องปฏิกรณ์แบบฟองแก๊ส โดยเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในให้ประสิทธิภาพการผสมที่สูงกว่า โดยเห็นได้จากภายในเครื่องปฏิกรณ์ของแข็ง มีค่าที่ใกล้เคียงกันในแต่ละความสูงของเครื่องปฏิกรณ์

Zaabout [12] ศึกษาอุทกพลศาสตร์ในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน โดยทำการทดลองแบบไม่มีปฏิกิริยาที่มีการปรับค่าความสูงของเบด และอัตราการป้อนอากาศ ที่แตกต่างกัน โดยสนใจศึกษาอัตราการวนกลับของของแข็งและการรั่วของแก๊สระหว่างสองด้านของ เครื่องปฏิกรณ์ ผลที่ได้พบว่า การปรับเปลี่ยนอัตราการไหลอากาศจะส่งผลทำให้เกิดความไม่เท่ากัน ของความดันทั้งสองด้านเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้มีปริมาณแก๊สรั่วเพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม หากใช้ ความเร็วที่ต่ำจะทำให้ของแข็งในระบบไม่สามารถวนกลับได้

Osman และคณะ [10] ศึกษากระบวนการเคมิคอลลูปปิงรีฟอร์มมิงในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เพื่อแก้ปัญหาของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบทั่วไปที่การเพิ่ม ขนาดที่ความดันต่ำกว่าบรรยากาศนั้นทำได้ยาก ซึ่งเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน สามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ง่ายกว่า ในงานวิจัยนี้ สนใจตัวแปรดำเนินการที่ส่งผลต่อร้อยละ การเปลี่ยนแปลง และความบริสุทธิ์ของแก๊สที่ได้ โดยสามารถผลิตแก๊สได้ที่ร้อยละการเปลี่ยนแปลง สูงสุดเท่ากับ 98 และความบริสุทธิ์เท่ากับ 91 เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในยังมีข้อเสียในเรื่องการรั่วไหลของแก๊สจากด้านเครื่องปฏิกรณ์ปฏิกรณ์อากาศไปยังเครื่อง ปฏิกรณ์รีฟอร์มเมอร์ โดยในงานวิจัยนี้ พบว่า เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน มีค่าร้อยละการรั่วไหลของแก๊สเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 9

Osman และคณะ [34] ศึกษากระบวนการเผาไหม้แบบเคมิคอลลูปปิงโดยใช้เครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน การศึกษาพิสูจน์ให้เห็นว่าเครื่องปฏิกรณ์เครื่องนี้สามารถ ดำเนินการได้ง่าย และสามารถควบคุมอัตราการวนกลับของโลหะออกไซด์ได้ในช่วงที่กว้าง โดยการ ปรับปริมาณเบดและการปรับความเร็วในการป้อนอากาศด้านเครื่องปฏิกรณ์อากาศ สำหรับการ รั่วไหลของอากาศจากระหว่างเครื่องปฏิกรณ์เชื้อเพลิงและเครื่องปฏิกรณ์อากาศ งานวิจัยนี้ พบว่า การรั่วไหลของอากาศจะเพิ่มขึ้นเมื่อมีการใช้เบดที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยสามารถ ผลิตคาร์บอนไดออกไซด์ได้ความเข้มข้นสูงสุดเท่ากับ 94%

CHULALONGKORN UNIVERSITY Pichas และคณะ [35] ศึกษาจลนศาสตร์ของการรีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน โดยปฏิกิริยาเกิดที่ความดันบรรยากาศและต้องการอุณหภูมิสูงในการเกิดปฏิกิริยาโดยมีปฏิกิริยาที่ เกิดขึ้นมีดังนี้ ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ ปฏิกิริยาการย้อนกลับของปฏิกิริยาเปลี่ยน น้ำเป็นแก๊ส และ ปฏิกิริยาการเกิดโค้ก โดยปฏิกิริยาปฏิกิริยาการย้อนกลับของปฏิกิริยา เปลี่ยนน้ำเป็นแก๊ส ซึ่งเป็นปฏิกิริยาข้างเคียงที่เกิดขึ้นนั้น เป็นการเปลี่ยนรูปของ แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์กับไฮโดรเจนเป็นน้ำและคาร์บอนมอนอกไซด์ ส่งผลให้แก๊สผลิตภัณฑ์ที่ได้มี อัตราส่วนของแก๊สไฮโดรเจนต่อคาร์บอนไดออกไซด์ที่ลดลง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอัตราส่วนของมีเทนต่อ คาร์บอนไดออกไซด์ โดยอัตราส่วนที่เหมาะสมเพื่อให้ได้แก๊สไฮโดรเจนต่อคาร์บอนมอนอกไซด์ ไม่ต่ำกว่า 1 คือ มีเทนต่อคาร์บอนไดออกไซด์เท่ากับ 1:1 Benguerba และคณะ [13] ทำการพัฒนาแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของ ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนโดยใช้นิกเกิลเป็นตัวเร่งในเครื่องปฏิกรณ์ สามแบบ ได้แก่ เครื่องปฏิกรณ์เบดนิ่ง เครื่องปฏิกรณ์เมมเบรนที่ความหนาเมมเบรน เท่ากับ 61 ไมโครเมตร และ เครื่องปฏิกรณ์เมมเบรนที่ความหนาเมมเบรน เท่ากับ 125 ไมโครเมตร พร้อมทั้ง ได้พิจารณาปฏิกิริยาการสลายตัวของโค้กร่วมด้วย โดยได้ศึกษาผลของชนิดเครื่องปฏิกรณ์ และ อุณหภูมิผนัง ที่ส่งผลปฏิกิริยา พบว่า ในช่วงอุณหภูมิ 720 – 880 K นั้น ปริมาณการเกิดโค้กของ ทั้งสามเครื่องปฏิกรณ์มีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน แต่เมื่ออุณหภูมิสูงกว่า 880K เครื่องปฏิกรณ์ เมมเบรนที่ความหนาของเมมเบรน 125 ไมโครเมตร และ 61 ไมโครเมตร เกิดโค้กขึ้นน้อยกว่า เครื่องปฏิกรณ์เบดนิ่ง และที่อุณหภูมิของผนังเท่ากับ 880 K เป็นอุณหภูมิที่ให้อัตราส่วนของไฮโดรเจน ต่อคาร์บอนมอนอกไซด์สูงที่สุดในทั้งสามเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลอง ผลที่ได้แสดง ให้เห็นว่าเครื่องปฏิกรณ์เมมเบรนมีความสามารถในการผลิตแก๊สไฮโดรเจนบริสุทธิ์ได้ และแบบจำลอง พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณสามารถใช้เป็นตัวแทนของเครื่องปฏิกรณ์ในการใช้ศึกษาปฏิกิริยา รีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 ข้อมูลเบื้องต้น

การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณในงานวิจัยนี้จะทำการจำลองการไหลภายใน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน โดยมุ่งเน้นไปในการศึกษาอุทกพลศาสตร์ของสาร ที่อยู่ภายในเครื่องปฏิกรณ์และปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ซึ่งงานวิจัยนี้ ได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่หนึ่ง คือ การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของ เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี โดยใช้ระบบการจำลองแบบ 2 มิติ เปรียบเทียบผลกับการทดลองของ Zaabout [12] ส่วนที่สอง คือ การสร้างแบบจำลอง ปฏิกิริยาเคมีของปฏิกริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน โดยใช้ระบบการจำลองแบบ 3 มิติของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด และเปรียบเทียบผลการคำนวณที่ได้ผลการทดลองของ Zambrano และคณะ [36] ที่ได้ทำการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนโดยมี นิเกิลบนตัวรองรับอลูมินาเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา และในส่วนที่สาม คือ การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิง คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนโดยมีนิเกิลบนตัวรองรับอลูมินาเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาในเครื่องปฏิกรณ์

3.2 การสร้างแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

ในงานวิจัยนี้ได้เริ่มจากการสร้างรูปทรงทางเรขาคณิตของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในผ่านการออกแบบด้วยโปรแกรม Design modeler เพื่อใช้สำหรับการจำลอง พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ โดยได้ทำการวาดออกมาเป็นรูป 2 มิติ ที่มีความหนาเท่ากับ 0.015 เมตร ซึ่งอ้างอิงจากงานวิจัยของ Zaabout [12] เครื่องปฏิกรณ์ประกอบไปด้วยส่วนฟรีบอร์ด (Freeboard zone) บริเวณด้านบนทำหน้าชะลอความเร็วของอนุภาค ที่มีกว้าง 75 เซนติเมตร สูง 80 เซนติเมตร และส่วนหมุนเวียน (Circulation zone) บริเวณด้านล่างที่เป็นบริเวณที่มีการ หมุนเวียนของอนุภาค ที่มีความกว้าง 30 เซนติเมตร สูง 100 เซนติเมตร ซึ่งส่วนหมุนเวียนนี้จะถูก แบ่งออกเป็นด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ กว้าง 20 เซนติเมตร และ 10 เซนติเมตรตามลำดับ พร้อม ทั้งมีช่องระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ และความกว้างของทางออกแก๊สขนาดความกว้าง 2 เซนติเมตร สูง 6.6 เซนติเมตร ทำหน้าป้องกันไม่ให้แก๊สไหลย้อนกลับระหว่างด้านไรเซอร์และด้าน ดาวเนอร์ และที่บริเวณด้านบนของส่วนไรเซอร์และส่วนดาวเนอร์ได้มีช่องทางออกขนาด 1 เซนติเมตร ดังแสดงในรูปที่ 3.1 เมื่อได้รูปทรงเรขาคณิตของแบบจำลองแล้วจึงได้ทำการทำการจำลองพลศาสตร์ ของไหลเชิงคำนวณ โดยใช้อนุภาคของแข็งขนาด 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 2500 กิโลกรัมต่อ ลูกบาศก์เมตร และมีการป้อนอากาศที่มีความหนืด 1.78 × 10⁻⁵ กิโลกรัมต่อเมตร วินาที ความ หนาแน่น 1.21 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เพื่อทำการเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลอง ของ Zaabout [12] อนุภาคของแข็งได้ถูกใส่ไว้ในส่วนไรเซอร์และส่วนดาวเนอร์ถึงระดับความสูง 18.37 เซนติเมตรด้วยสัดส่วนช่องว่างต่อของแข็งเท่ากับ 0.6 พร้อมกับมีการป้อนอากาศในส่วนไร เซอร์และส่วนดาวเนอร์ด้วยความเร็วป้อนเข้า 1.37 เมตรต่อวินาทีและ 0.30 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ โดยรายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองเครื่องฟลู อิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในได้แสดงในตารางที่ 3.1

รูปที่ 3.1 แผนภาพของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

ตัวแปร	ค่า	หน่วย
ความหนาแน่นของอนุภาคของแข็ง	2,500	กิโลกรัมต่อ
		ลูกบาศก์เมตร
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของอนุภาค	200	ไมโครเมตร
ระดับความสูงของของแข็งเริ่มต้น	18.37	เซนติเมตร
สัดส่วนช่องว่าง	0.4	-
ความหนาแน่นของแก๊ส (อากาศ)	1.21	กิโลกรัมต่อ
		ลูกบาศก์เมตร
ความหนืดของแก๊ส (อากาศ)	1.78 x 10 ⁻⁵	กิโลกรัมต่อ
		เมตรวินาที
ความเร็วในการป้อนแก๊สที่ด้านไรเซอร์ (u_r)	1.37	เมตรต่อวินาที
ความเร็วในการป้อนแก๊สที่ด้านดาวเนอร์ (u _d)	0.30	เมตรต่อวินาที
อัตราส่วนความเร็วในการป้อนแก๊ส (u _r /u _d)	4.567	-
อุณหภูมิของแก๊สป้อนเข้า	298 SITY	เคลวิน
อุณหภูมิของระบบเริ่มต้น	298	เคลวิน
ขนาดขั้นเวลา (Time step size)	0.001	วินาที

ตารางที่ 3.1 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

3.3 แบบจำลองทางคณิตศาสตร์

ในงานวิจัยนี้มีการใช้สมการทางทางคณิตศาสตร์ต่อไปนี้ในการคำนวณผ่านโปรแกรมสำเร็จ ANSYS FLUENT

3.3.1 สมการอนุรักษ์มวล (mass conservation equations)

วัฏภาคแก๊ส

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\varepsilon_{g} \rho_{g} \right) + \nabla \cdot \left(\varepsilon_{g} \rho_{g} \vec{v}_{g} \right) = 0$$
(3.1)

วัฏภาคของแข็ง

$$\frac{\partial}{\partial t}(\varepsilon_{s}\rho_{s}) + \nabla \cdot (\varepsilon_{s}\rho_{s}\vec{v}_{s}) = 0$$
(3.2)

เมื่อ	٤g	คือ 🧹	สัดส่วนโดยปริมาตรของวัฏภาคแก๊ส (-)
	٤ _s	คือ	สัดส่วนโดยปริมาตรของวัฏภาคของแข็ง (-)
	$ ho_g$	คือ	ความหนาแน่นของวัฏภาคแก๊ส (กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)
	$ ho_s$	คือ	ความหนาแน่นของวัฏภาคของแข็ง (กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร)
	\vec{v}_g	คือ	ความเร็วของวัฏภาคแก๊ส (เมตรต่อวินาที)
	\vec{v}_s	คือ	ความเร็วของวัฏภาคของแข็ง (เมตรต่อวินาที)
	t	คือ	เวลา (วินาที) กาวิทยาลัย

โดย ค่าสัดส่วนโดยปริมาตรของวัฏภาคแก๊ส (ϵ_g) และของแข็ง (ϵ_s) มีค่ารวมกันเท่ากับ 1

3.3.2 สมการอนุรักษ์โมเมนตัม (momentum conservation equations)

วัฏภาคแก๊ส

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\rho_g \varepsilon_g \vec{v}_g \right) + \nabla \left(\varepsilon_g \rho_g \vec{v}_g \vec{v}_g \right) = -\varepsilon_g \nabla p + \nabla \cdot \overline{\overline{\tau}}_g + \varepsilon_g \rho_g \vec{g} - K_{gs} (\vec{v}_g - \vec{v}_s)$$
(3.3)
วัฏภาคของแข็ง

$$\frac{\partial}{\partial t}(\rho_{s}\varepsilon_{s}\vec{v}_{s}) + \nabla(\varepsilon_{s}\rho_{s}\vec{v}_{s}\vec{v}_{s}) = -\varepsilon_{s}\nabla p + \nabla \cdot \bar{\tau}_{s} - \nabla \cdot p_{s} + \varepsilon_{s}\rho_{s}\vec{g} + K_{gs}(\vec{v}_{g} - \vec{v}_{s})$$
(3.4)

เมื่อ	$\bar{\bar{\tau}}_{g}$	คือ	ความเค้นเทนเซอร์ของแก๊ส (ปาสคาล)		
	$\bar{\bar{\tau}}_s$	คือ	ความเค้นเทนเซอร์ของของแข็ง (ปาสคาล)		

pg	คือ	ความดันของแก๊ส (ปาสคาล)
p _s	คือ	ความดันของแข็ง (ปาสคาล)
K _{gs}	คือ	แบบจำลองแรงต้านทานการเคลื่อนที่ระหว่างวัฏภาคแก๊ส-ของแข็ง
		(กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตรวินาที)
ġ	คือ	ความเร่งเนื่องจากแรงโน้มถ่วง (เมตรต่อวินาทีกำลังสอง)

3.3.3 สมการอนุรักษ์พลังงานเนื่องจากการกวัดแกว่ง (fluctuating kinetic energy conservation equations) ของวัฏภาคของแข็ง

$$\frac{3}{2} \left[\frac{\partial}{\partial t} (\rho_{s} \varepsilon_{s} \theta_{s}) + \nabla \cdot (\rho_{s} \varepsilon_{s} \vec{v}_{s} \theta_{s}) \right] = \left(-\nabla p_{s} \bar{\bar{I}} + \bar{\bar{\tau}}_{s} \right) \nabla \vec{v}_{s} + \nabla \cdot (\kappa_{s} \nabla \theta_{s}) - \gamma_{s}$$
(3.5)

เมื่อ	Ī	คือ	เทนเซอร์เอกลักษณ์ (-)
	θ_{s}	คือ	พลังงานจลน์เนื่องจากการกวัดแกว่งของอนุภาค
		غا	(ตารางเมตรต่อวินาทีกำลังสอง)
	κ_{s}	คือ	พลังงานกวัดแกว่งเนื่องจากการนำ (กิโลกรัมต่อเมตรวินาที)
	γ_{s}	คือ	พลังงานกวัดแกว่งเนื่องจากการชนแบบไม่ยืดหยุ่น
			(กิโลกรัมต่อเมตรวินาทีกำลังสาม)

พลังงานกวัดแกว่งเนื่องจากการนำถูกกำหนดโดยค่าพลังงานการแพร่การกระจายของอนุภาค ขนาดเล็ก

$$\kappa_{s} = \frac{150d_{s}\rho_{s}\sqrt{\theta_{s}\pi}}{384(1+e_{ss})g_{0}} \left[1 + \frac{6}{5}(1+e_{ss})\varepsilon_{s}g_{0,ss}\right]^{2} + 2\rho_{s}\varepsilon_{s}^{2}d_{s}(1+e_{ss})g_{0,ss}\left(\frac{\theta_{s}}{\pi}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(3.6)

อัตราการกระจายตัวของพลังงานจลน์การกวัดแกว่งที่เกิดจากการชนกันของอนุภาคของ ของแข็งที่ไม่ยืดหยุ่น แเสดงดังสมการที่ 3.7

$$\begin{split} \gamma_{s} &= \frac{12(1-e_{ss}^{2})g_{0,ss}}{d_{s}\sqrt{\pi}} \rho_{s} \epsilon_{s}^{2} \theta_{s}^{3/2} \tag{3.7} \\ & \text{i} \ddot{\text{J}}_{0} \quad g_{0,ss} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{3/2} \qquad (3.7) \\ & \epsilon_{s} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{1/2} (-) \\ & \epsilon_{ss} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{1/2} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{1/2} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{1/2} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{P}}_{0} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s}^{1/2} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} (-) \\ & d_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \quad \vec{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_{s} \acute{\text{W}}_$$

3.3.4 สมการอนุรักษ์พลังงาน (energy conservation equations)

วัฏภาคแก๊ส

$$\frac{\partial}{\partial t} (\epsilon_g \rho_g h_g) + \nabla \cdot (\epsilon_g \rho_g \vec{v}_g h_g) = -\epsilon_g \frac{\partial p_g}{\partial t} + \bar{\tau}_g \nabla \vec{v}_g + S_g + \vec{Q}_{gs} \qquad (3.8)$$
วัฏภาคของแข็ง

$$\frac{\partial}{\partial t} (\epsilon_s \rho_s h_s) + \nabla \cdot (\epsilon_s \rho_s \vec{v}_s h_s) = -\epsilon_s \frac{\partial p_s}{\partial t} + \bar{\tau}_s \nabla \vec{v}_s + S_s + \vec{Q}_{gs} \qquad (3.9)$$
เมื่อ h_g คือ เอนทัลปีของวัฏภาคแก๊ส (จูลต่อเคลวิน)
โดยกำหนดให้ $h_g = \int c_{p,g} dT_g$
 h_s คือ เอนทัลปีของวัฏภาคของแข็ง (จูลต่อเคลวิน)
โดยกำหนดให้ $h_s = \int c_{p,s} dT_s$
 S คือ ปริมาณความร้อนที่ได้จากแหล่งอื่นๆ ที่นิยามขึ้น (จูลต่อลูกบาศก์เมตรวินาที)
 \vec{Q}_{gs} คือ ความเข้มข้นในการแลกเปลี่ยนความร้อนระหว่างเฟส (จูลต่อลูกบาศก์เมตรวินาที)

3.3.5 สมการอนุรักษ์องค์ประกอบ (species conservation equations)

วัฏภาคแก๊ส

$$\frac{\partial}{\partial t} \left(\varepsilon_{g} \rho_{g} X_{i} \right) + \nabla \cdot \left(\varepsilon_{g} \rho_{g} \vec{v}_{g} X_{i} \right) = -\nabla \varepsilon_{g} J_{i} + \Sigma r$$
วัฏภาคของแข็ง
$$(3.10)$$

$$\frac{\partial}{\partial t} (\varepsilon_{s} \rho_{s} X_{i}) + \nabla \cdot (\varepsilon_{s} \rho_{s} \vec{v}_{s} X_{i}) = -\nabla \varepsilon_{s} J_{i} + \Sigma r$$
(3.11)

เมื่อ X_{i} คือ สัดส่วนโดยมวลขององค์ประกอบ (-)

คือ ฟลักซ์การแพร่ขององค์ประกอบ (กิโลกรัมต่อตารางเมตรวินาที) J_i

คือ อัตราการเกิดปฏิกิริยา (กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตรวินาที) r

โดยความเค้นเทนเซอร์ของทั้งสองวัฏภาคในการแก้สมการอนุรักษ์สามารถหาได้ดังนี้

วัฏภาคแก๊ส

$$\bar{\bar{\tau}}_{g} = \varepsilon_{g} \mu_{g} \left(\nabla \vec{v}_{g} + \nabla \vec{v}_{g}^{T} \right) - \varepsilon_{g} \left(\frac{2}{3} \mu_{g} \right) \nabla \cdot \vec{v}_{g} \bar{\bar{I}}$$
(3.11)

วัฏภาคของแข็ง

$$\bar{\bar{\tau}}_{s} = \varepsilon_{s} \mu_{s} (\nabla \vec{v}_{s} + \nabla \vec{v}_{s}^{T}) - \varepsilon_{s} \left(\xi_{s} - \frac{2}{3}\mu_{s}\right) \nabla \cdot \vec{v}_{s} \bar{\bar{I}}$$

$$(3.12)$$

เมื่อ **ξ_s** คือ ความหนีดรวม (กิโลกรัมต่อเมตรวินาที)

μ_s คือ ความหนืดเนื่องจากความเค้น (กิโลกรัมต่อเมตรวินาที) เพื่อแก้สมการที่ (3.11) และ (3.12) ตัวแปรที่อยู่ในพจน์สามารถหาได้ดังนี้

$$\mu_{\rm s} = \mu_{\rm s,col} + \mu_{\rm s,kin} \tag{3.13}$$

$$\mu_{s,col} = \frac{4}{5} \varepsilon_s \rho_s d_s g_{0,ss} (1 + e_{ss}) \left(\frac{\theta_s}{\pi}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(3.14)

$$\mu_{s,kin} = \frac{10\rho_{s}d_{s}\sqrt{\theta_{s}\pi}}{96\varepsilon_{s}(1+e_{ss})g_{0,ss}} \left[1 + \frac{4}{5}g_{0,ss}\varepsilon_{s}\left(1+e_{ss}\right)\right]^{2}$$
(3.15)

$$\xi_{s} = \frac{4}{3} \varepsilon_{s} \rho_{s} d_{s} g_{0,ss} (1 + e_{ss}) \left(\frac{\theta_{s}}{\pi}\right)^{\frac{1}{2}}$$
(3.16)

$$g_{0,ss} = \left[1 - \left(\frac{\varepsilon_s}{\varepsilon_{s,max}} \right)^{\frac{1}{3}} \right]$$
(3.17)

เมื่อ
$$\mu_{s,col}$$
 คือ ความหนืดของการชนกัน (กิโลกรัมต่อเมตรวินาที)

μ_{s,kin} คือ ความหนืดจลนศาสตร์ (กิโลกรัมต่อเมตรวินาที)

ɛ_{s,max} คือ การอัดเรียงตัวอย่างหนาแน่นที่สุดของสัดส่วนโดยปริมาตรของแข็ง

สมการความดันของอนุภาค (solid pressure) ประกอบด้วย 2 พจน์ คือ สมการจลนศาสตร์ และสมการเนื่องจากการชนกันของอนุภาค ซึ่งค่าของสัดส่วนโดยปริมาตรของแข็งต้องมีค่าน้อยกว่า ค่าสูงสุดในการอัดตัว

$$p_{s} = \varepsilon_{s} \rho_{s} \theta_{s} + 2\rho_{s} (1 + e_{ss}) \varepsilon_{s}^{2} g_{0,ss} \theta_{s}$$
(3.18)

3.3.6 แบบจำลองสัมประสิทธิ์แรงต้านทานการเคลื่อนที่ระหว่างวัฏภาค (interphase exchange coefficient model)

Gidaspow drag model

กรณีที่ $\mathbf{\epsilon_g}$ มากกว่า 0.8

$$K_{gs} = \frac{3}{4} C_D \frac{\varepsilon_s \varepsilon_g \rho_g |\vec{v}_s - \vec{v}_g|}{d_s} \varepsilon_g^{-2.65}$$
(3.19)

กรณีที่ ${m \mathcal E}_{m g}$ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 0.8

$$K_{gs} = 150 \frac{\left(1 - \varepsilon_g\right)^2 \mu_g}{\varepsilon_g d_s^2} + 1.75 \frac{\rho_g \varepsilon_s |\vec{v}_s - \vec{v}_g|}{d_s}$$
(3.20)

สัมประสิทธิ์แรงต้านการเคลื่อนที่ (C_D) คำนวณได้จากสมการ เมื่อ

$$C_{\rm D} = \frac{24}{{\rm Re}_{\rm k}} \left(1 + 0.15 {\rm Re}_{\rm k}^{0.687} \right) \tag{3.21}$$

เรย์โนลด์นัมเบอร์ (${
m Re}_{f k}$) คำนวณได้จากสมการ

$$\operatorname{Re}_{k} = \frac{\rho_{g} d_{s} \varepsilon_{g} |\vec{v}_{s} - \vec{v}_{g}|}{\mu_{g}}$$
(3.22)

3.4 การศึกษาการแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม

ในการศึกษาพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณนั้นเป็นการคำนวณผ่านการแบ่งรูปเรขาคณิตให้ เป็นช่องการคำนวณเล็ก ๆ จำนวนมาก ทำให้จำเป็นต้องมีการศึกษาการแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม โดยจำนวนของซ่องการคำนวณนั้นจะส่งผลกับความแม่นยำในการคำนวณทำให้การพิจารณาการแบ่ง ช่องคำนวณที่เหมาะสมสามารถดูได้จากการลู่เข้าสู่คำตอบ ซึ่งการแบ่งช่องการคำนวณจำนวนมากนั้น จะส่งผลให้การคำนวณมีความละเอียดและลู่เข้าสู่คำตอบได้ดีกว่าการแบ่งช่องการคำนวณจำนวนน้อย ้อย่างไรก็ตาม การเพิ่มช่องการคำนวณจะทำให้ใช้เวลาในการคำนวณมากขึ้น โดยในงานวิจัยนี้ได้ ทำการศึกษาการแบ่งช่องการคำนวณโดยทำการแบ่งช่องการคำนวณเป็น 15,000 30,000 และ 45,000 เซลล์ ดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การแบ่งจำนวนช่องการคำนวณที่ใช้ในงานวิจัย

การทดลองที่ จำนวนช่องการคำนวณ		ขนาดขั้นเวลา	จำนวนขั้นเวลา
	(เซลล์)	(วินาที)	(ขั้น)
1	15,000 (Coarse grid)	0.001	25000
2	30,000 (Medium grid)	0.001	25000
3	45,000 (Fine grid)	0.001	25000

3.5 การศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณ

การศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณของพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณ เป็นการหาเวลา ที่ กระบวนการที่ ทำการศึกษานั้นเข้าสู่ ภาวะ คงตัวหรือเสมือนคงตัว เนื่องจากในช่วงแรกของ การคำนวณนั้นกระบวนการจะมีความปั่นป่วนทำให้การนำข้อมูลในช่วงเวลาดังกล่าวมาพิจารณานั้น จะทำให้ผลการคำนวณที่ได้มีค่าที่คลาดเคลื่อน ดังนั้น การหาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณจะทำให้ เราสามารถตัดข้อมูลการคำนวณสำหรับนำไปทำการวิเคราะห์ผลได้แม่นยำมากขึ้น

3.6 การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

งานวิจัยในส่วนที่ 2 เป็นการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ ของมีเทน ผ่านการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณเครื่องฟลูอิไดเบดแบบฟองแก๊ส โดยใช้รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูป 3 มิติ ลักษณะเป็นทรงกระบอกเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.8 เซนติเมตร สูง 30 เซนติเมตร มีจำนวนช่องการคำนวณ 170,000 เซลล์ ดังแสดงในรูปที่ 3.2 พร้อมทั้งใช้สมการใน การคำนวณปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้น โดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ Benguerba และคณะ [13] ดังแสดง ในตารางที่ 3.3 -3.4 พร้อมเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของ Zambrano และคณะ [40] ที่ได้ทำการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ ฟองแก๊ส

รูปที่ 3.2 รูปทรงเรขาคณิตของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบฟองแก๊สในงานวิจัย

ในการจำลองกระบวนการได้ใช้อนุภาคของแข็งขนาดเท่ากับ 200 ไมโครเมตร ความ หนาแน่น 3,000 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เป็นตัวแทนของตัวเร่งปฏิกิริยานิเกิลบนตัวรองรับอลูมินา โดยได้ทำการใส่ไปในเครื่องปฏิกรณ์จนมีความสูง 11 เซนติเมตร ที่อัตราส่วนช่องว่างเท่ากับ 0.57 ในบริเวณด้านล่างของเครื่องปฏิกรณ์ มีการป้อนแก๊สผสมด้วยอัตราส่วนโดยโมล มีเทนต่อคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไนโตรเจนเท่ากับ 0.4 : 0.4 : 0.2 ที่มีอุณหภูมิ 550 °C ด้วยความเร็ว 0.5 เมตรต่อวินาที และใช้ขนาดขั้นเวลาเท่ากับ 0.0001 วินาที โดยรายละเอียดตัวแปร ที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทน ได้แสดงในตารางที่ 3.5

ตารางที่ 3.3 สมการอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี [13]

ปฏิกิริยาเคมี	สมการอัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี		
$CO_2 + CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + 2CO$	$r_{1} = \frac{k_{1}K_{CO_{2},1}K_{CH_{4},1}P_{CH_{4}}P_{CO_{2}}}{(1 + K_{CO_{2},1}P_{CO_{2}} + K_{CH_{4},1}P_{CH_{4}})^{2}} \times \left(1 - \frac{(P_{CO}P_{H_{2}})^{2}}{K_{P,1}(P_{CH_{4}}P_{CO_{2}})}\right)$		
$CO_2 + H_2 \leftrightarrow H_2O + CO$	$r_{2} = \frac{k_{2}K_{CO_{2},2}K_{H_{2},2}P_{H_{2}}P_{CO_{2}}}{(1 + K_{CO_{2},2}P_{CO_{2}} + K_{H_{2},2}P_{H_{2}})^{2}} \times \left(1 - \frac{P_{CO}P_{H_{2}O}}{K_{P,2}(P_{CO_{2}}P_{H_{2}})}\right)$		
$CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + C$	$r_{3} = \frac{k_{3}K_{CH_{4},3}}{\left(1 + K_{CH_{4},3}P_{CH_{4}} + \frac{(P_{H_{2}})^{1.5}}{K_{H_{2},3}}\right)^{2}} \times \left(P_{CH_{4}} - \frac{P_{H_{2}}}{K_{P,3}}\right)$		
$C + H_2 O \leftrightarrow H_2 + CO$	$r_{4} = \frac{\binom{k_{4}}{K_{H_{2}O,4}} \times \left(\frac{P_{H_{2}O}}{P_{H_{2}}} - \frac{P_{CO}}{K_{P,4}}\right)}{\left(1 + K_{CO,4}P_{CO} + \frac{1}{K_{H_{2}O,4}}\frac{P_{H_{2}O}}{P_{H_{2}}} + \frac{(P_{H_{2}})^{1.5}}{K_{H_{2},4}}\right)^{2}}$		
$C + CO_2 \leftrightarrow 2CO$	$r_{5} = \frac{\left(\frac{k_{5}}{K_{CO,5}K_{CO_{2},5}}\right) \times \left(\frac{P_{CO_{2}}}{P_{CO}} - \frac{P_{CO}}{K_{P,5}}\right)}{\left(1 + K_{CO,5}P_{CO} + \frac{1}{K_{CO,5}K_{CO_{2},5}}\frac{P_{CO}}{P_{CO_{2}}}\right)^{2}}$		

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวแปร	ค่า		ตัวแปร	ค่า
k ₁	$1.29 \times 10^6 \exp\left(-\frac{102065}{\text{RT}}\right)$		K _{H20,4}	$4.73 \times 10^{-6} \exp\left(+\frac{97770}{\text{RT}}\right)$
k ₂	$0.35 \times 10^6 \exp\left(-\frac{81030}{\mathrm{RT}}\right)$		K _{CO,4}	$3.49 \exp\left(-\frac{0}{\mathrm{RT}}\right)$
k ₃	$6.95 \times 10^3 \exp\left(-\frac{58893}{\text{RT}}\right)$		К _{Н2,4}	$\frac{1.83}{\times 10^{13} \exp\left(-\frac{216145}{\text{RT}}\right)}$
k4	$5.55 \times 10^9 \exp\left(-\frac{166397}{RT}\right)$	CHINNEL	K _{CO,5}	$7.34 \times 10^{-6} \exp\left(+\frac{100395}{\text{RT}}\right)$
k ₅	$1.34 \times 10^{15} \exp\left(-\frac{243835}{RT}\right)$	1/1/1	K _{CO2} ,5	$2.81 \times 10^7 \exp\left(-\frac{104085}{\text{RT}}\right)$
К _{СО2} ,1	$2.61 \times 10^{-2} \exp\left(+\frac{37641}{\text{RT}}\right)$	IN A	K _{P,1}	$6.78 \times 10^{14} \exp\left(-\frac{259660}{\text{RT}}\right)$
К _{СН4,1}	$2.60 \times 10^{-2} \exp\left(+\frac{40684}{\mathrm{RT}}\right)$	16	K _{P,2}	$56.4971 \exp\left(-\frac{36580}{\mathrm{RT}}\right)$
К _{СО2,2}	$5.77 \times 10^{-1} \exp\left(+\frac{9262}{\mathrm{RT}}\right)$		K _{P,3}	$2.95 \times 10^5 \exp\left(-\frac{84400}{\mathrm{RT}}\right)$
К _{Н2,2}	$1.494 \exp\left(+\frac{6025}{\text{RT}}\right)$		K _{P,4}	1.3827 $Y \times 10^{7} \exp\left(-\frac{125916}{\text{RT}}\right)$
К _{СН4,3}	$0.21 \exp\left(-\frac{567}{RT}\right)$		K _{P,5}	$\frac{1.9393}{\times 10^9 \mathrm{exp}\left(-\frac{168527}{\mathrm{RT}}\right)}$
К _{Н2,3}	$5.18 \times 10^7 \exp\left(-\frac{133210}{\text{RT}}\right)$			

ตารางที่ 3.4 ค่าเทอร์โมไดนามิกส์และค่าคงที่ของปฏิกิริยาเคมี [13]

เมื่อ T คือ อุณหภูมิ (เคลวิน)

 ${f R}$ คือ ค่าคงที่ของแก๊ส (8.314×10 $^{-5}$ ลูกบาศก์เมตร บาร์ต่อโมล เคลวิน)

- P คือ ความดันย่อยของแก๊ส (บาร์)
- r คือ อัตราการเกิดปฏิกิริยา (โมลต่อกิโลกรัม วินาที)
- k คือ ค่าคงที่อัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมี
- K คือ ค่าคงที่สมดุล

ตารางที่ 3.5 รายละเอียดตัวแปรที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทน

ตัวแปร	ค่า	หน่วย
ความหนาแน่นของอนุภาคของแข็ง	3,000	กิโลกรัมต่อ
		ลูกบาศก์เมตร
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของอนุภาค	200	ไมโครเมตร
ความสูงของแข็งเริ่มต้นภายในระบบ	11	เซนติเมตร
สัดส่วนช่องว่าง	0.57	-
ความเร็วในการป้อนแก๊ส	0.5	เมตรต่อวินาที
อัตราส่วนโดยโมลแก๊สป้อนเข้า (CH ₄ :CO ₂ :N ₂)	0.4:0.4:0.2	-
อุณหภูมิของแก๊สป้อนเข้าระบบ	550	องศาเซลเซียส
อุณหภูมิของระบบเริ่มต้น	550	องศาเซลเซียส
ขนาดขั้นเวลา (Time step size)	0.0001	วินาที

3.7 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์

้งานวิจัยในส่วนที่ 3 เป็นการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายใน ้เครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเมื่อมีการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ เป็นการ นำแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนจากส่วนที่ 2 มาปรับใช้ในรูป เรขาคณิตที่เป็นเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ได้จากส่วนที่ 1 โดยเนื่องจากการ เกิดโค้กภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเกิดขึ้นในปริมาณที่ต่ำอีกทั้งปฏิกิริยาฟื้นฟู สภาพตัวเร่งปฏิกิริยา เกิดขึ้นได้เร็วว่าปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนทำให้ใน งานวิจัยนี้ได้กำหนดให้เมื่อของแข็งจากดาวเนอร์ผ่านเข้ามายังด้านไรเซอร์ ของแข็งดังกล่าวจะถือว่า ้ผ่านปฏิกิริยาฟื้นฟูสภาพเรียบร้อยแล้ว โดยมีสัดส่วนโดยมวลเท่ากับเท่ากับตัวเร่งปฏิกิริยา 99% และ โค้ก 1% โดยน้ำหนัก ซึ่งอนุภาคของแข็งที่เป็นตัวแทนของตัวเร่งปฏิกิริยานิเกิลบนตัวรองรับอลูมินามี ขนาดเท่ากับ 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 3,000 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร อัตราการป้อน อากาศในส่วนไรเซอร์และส่วนดาวเนอร์ด้วยความเร็วป้อนเข้า 1.37 เมตรต่อวินาทีและ 0.30 เมตรต่อ วินาที ตามลำดับ ในด้านไรเซอร์ได้มีการป้อนแก๊สผสมด้วยอัตราส่วนโดยโมลมีเทนต่อ คาร์บอนไดออกไซด์ต่อไนโตรเจนเท่ากับ 0.4 : 0.4 : 0.2 ที่มีอุณหภูมิ 550 ℃ ด้วยความเร็ว 1.37 เมตรต่อวินาที และด้านดาวเนอร์ได้มีการป้อนอากาศที่มีอัตราส่วนโดยโมลของออกซิเจนต่อ ในโตรเจนเท่ากับ 0.21:0.79 ที่อุณหภูมิ 550 ℃ ด้วยความเร็ว 0.30 เมตรต่อวินาที โดยรายละเอียด ตัวแปรที่ใช้ในการสร้างแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในได้แสดงในตารางที่ 3.6

สำหรับการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ เพื่อใช้ศึกษาอุทกพลศาสตร์และปฏิกิริยา เคมีที่ เกิดขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนการออกแบบ มีตัวแปรที่ได้ทำ การปรับเปลี่ยนประกอบไปด้วย ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้นระหว่างด้านไรเซอร์กับ ดาวเนอร์ ความกว้างของช่องระหว่างด้านไรเซอร์กับดาวเนอร์ (Loop seal) และความกว้าง ของทางออกแก๊ส [12] ซึ่งลักษณะตัวกระจายได้แสดงในรูปที่ 3.3 โดยมีตัวแปรตอบสนอง ที่ทำการศึกษาคือ อัตราการไหลเวียนของอนุภาคภายในเครื่องปฏิกรณ์ การรั่วไหลของแก๊สระหว่าง ด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ และ ค่าการเปลี่ยนของมีเทน โดยได้แบ่งการศึกษาแบบเป็น 16 กรณี ดังแสดงในตารางที่ 3.7 ตารางที่ 3.6 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภาย ในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

ตัวแปร	ค่า	หน่วย
ความหนาแน่นของอนุภาคของแข็ง	3,000	กิโลกรัมต่อ
		ลูกบาศก์เมตร
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของอนุภาค	200	ไมโครเมตร
ปริมาณของแข็งเริ่มต้นภายในระบบ	1.90	กิโลกรัม
สัดส่วนช่องว่าง	0.4	-
ความเร็วในการป้อนแก๊สที่ด้านไรเซอร์ (u _r)	1.37	เมตรต่อวินาที
อัตราส่วนโดยโมลแก๊สป้อนเข้าที่ด้านไรเซอร์ (CH ₄ :CO ₂ :N ₂)	0.4:0.4:0.2	-
อุณหภูมิของแก๊สป้อนเข้าที่ด้านไรเซอร์	550	องศาเซลเซียส
ความเร็วในการป้อนแก๊สที่ด้านไรเซอร์ (u _d)	1.37	เมตรต่อวินาที
อัตราส่วนโดยโมลแก๊สป้อนเข้าที่ด้านดาวเนอร์ (O ₂ :N ₂)	0.21:0.79	-
อุณหภูมิของแก๊สป้อนเข้าด้านไรเซอร์	550	องศาเซลเซียส
อุณหภูมิของแก๊สป้อนเข้าด้านดาวเนอร์	SITY ⁵⁵⁰	องศาเซลเซียส
อุณหภูมิของระบบเริ่มต้น	550	องศาเซลเซียส
ขนาดขั้นเวลา (Time step size)	0.001	วินาที

กรณีศึกษา	ลักษณะตัว กระจายแก๊ส	ความสูงของแผ่นกั้น (เซนติเมตร)	ความกว้างของ Loop seal (เซนติเมตร)	ความกว้างของ ทางออกแก๊ส (เซนติเมตร)
1	แบบไม่ยกระดับ	90	2	1
2	แบบไม่ยกระดับ	90	3	1
3	แบบไม่ยกระดับ	100	2	1
4	แบบไม่ยกระดับ	100	3	1
5	แบบยกระดับ	90	2	1
6	แบบยกระดับ	90	3	1
7	แบบยกระดับ	100	2	1
8	แบบยกระดับ	100	3	1
9	แบบไม่ยกระดับ	90	2	2
10	แบบไม่ยกระดับ	างกรณ์มหาวิทย	¹³ าลัย	2
11	แบบไม่ยกระดับ	LONGK 1001 UNIV	ERSITY ²	2
12	แบบไม่ยกระดับ	100	3	2
13	แบบยกระดับ	90	2	2
14	แบบยกระดับ	90	3	2
15	แบบยกระดับ	100	2	2
16	แบบยกระดับ	100	3	2

ตารางที่ 3.7 รูปแบบของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 16 กรณี

รูปที่ 3.4 บริเวณที่ทำการปรับเปลี่ยนค่าการออกแบบ

3.8 การวิเคราะห์ความแปรปรวน

งานวิจัยนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA test) ในการศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ปรับเปลี่ยนลักษณะการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เพื่อใช้ ในการพิจารณาอิทธิพลหลัก (Main effect) แต่ละตัวแปร และสามารถวิเคราะห์อิทธิพลร่วม (Interaction effect) ที่ตัวแปรแต่ละตัวกระทำต่อกันได้ ทำให้สามารถรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดในการ ออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในสำหรับทำปฏิกิริยาฟอร์มมิงด้วย คาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทน

Chulalongkorn University

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการวิเคราะห์ผล

ในงานวิจัยนี้ได้แสดงผลจากการศึกษาพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณที่เกิดขึ้นภายใน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด โดยการศึกษาได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย

- การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี
- การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วย มีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบฟองแก๊ส
- การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วย มีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

 4.1 การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี

ในงานวิจัยส่วนนี้เป็นการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน เพื่อศึกษาพฤติกรรมของอนุภาคและของไหลภายใน เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน โดยทำการเปรียบเทียบผลการจำลองกับ งานวิจัยของ Zaabout [12] ซึ่งจะเปรียบเทียบผลค่าความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์ที่ ระดับความสูง 0 ถึง 80 เซนติเมตร ดังแสดงในรูปที่ 4.1 ในภาวะดำเนินการที่มีการป้อนอากาศ ทั้งในด้านไรเซอร์และด้านดาวน์เนอร์ที่ความหนืด 1.78 x 10-5 กิโลกรัมต่อเมตร วินาที ความหนาแน่น 1.21 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ความเร็วด้านไรเซอร์และด้านดาวน์เนอร์ เท่ากับ 1.37 เมตรต่อวินาทีและ 0.30 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ

รูปที่ 4.1 ระดับความสูงที่ใช้เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลอง

4.1.1 การศึกษาการแบ่งช่องคำนวณที่เหมาะสม (Grid independency test)

สำหรับการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณจำนวนช่องการคำนวณนั้นจะ ส่งผลถึงคำตอบในการคำนวณ โดยที่การแบ่งช่องการคำนวณแบบหยาบ (Coarse grid) นั้นอาจจะ ส่งผลให้การคำนวณลู่ ออกจากคำตอบ (Divergence) หรืออาจจะได้ผลการคำนวณที่มี ความถูกต้องแม่นยำต่ำ ในขณะที่การแบ่งช่องการคำนวณแบบละเอียด (Fine grid) นั้น ผลการ คำนวณที่ได้ก็จะมีความแม่นยำที่มากขึ้น แต่จะทำให้มีการใช้ทรัพยากรในการคำนวณมากขึ้น และใช้เวลาในการคำนวณมากขึ้นตามไปด้วย โดยรูปที่ 4.2 แสดงคอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตร ของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่มีการ แบ่งช่องการคำนวณต่าง ๆ ในวินาทีที่ 12 ของการจำลองกระบวนการ จะเห็นได้ว่าการแบ่งช่อง การคำนวณต่างกัน จะส่งผลให้ผลการคำนวณที่ได้นั้นมีความแตกต่างกัน ดังนั้นการหาช่องการ คำนวณที่เหมาะสม จึงมีความจำเป็นเพื่อให้ผลการคำนวณมีความแม่นยำและใช้ทรัพยากรในการ คำนวณที่เหมาะสม

รูปที่ 4.2 คอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่เวลา 12 วินาที โดยมีการแบ่งช่องการคำนวณแบบ ก. แบบหยาบ (Coarse grid) ข. แบบปานกลาง (Medium grid) และ ค. แบบละเอียด (Fine grid) รูปที่ 4.3 แสดงความดันภายในด้านดาวเนอร์ที่ระดับความสูง 0 ถึง 80 เซนติเมตร ของการ จำลองพลศาสตร์ของไหลเซิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มี ปฏิกิริยาเคมี ที่มีการแบ่งช่องการคำนวณ 3 แบบ คือ แบบหยาบ (Coarse grid) แบบปานกลาง (Medium grid) และแบบละเอียด (Fine grid) ซึ่งมีการแบ่งช่องการคำนวณเป็น 15,000 30,000 และ 45,000 ช่อง ตามลำดับ โดยผลการคำนวณ พบว่า การแบ่งช่องการคำนวณแบบหยาบให้ คำตอบของการคำนวณความดันสูงกว่าแบบปานกลาง แบบละเอียดและผลการทดลอง แสดงให้เห็น ว่าการแบ่งช่องการคำนวณแบบหยาบนั้นมีความแม่นยำไม่เพียงพอสำหรับการจำลองนี้ ในขณะที่การ แบ่งช่องการคำนวณแบบปานกลางและแบบละเอียดให้คำตอบที่ใกล้กับผลการทดลองทั้งคู่ แต่การ แบ่งช่องการคำนวณแบบปานกลางมีการใช้ทรัพยากรและเวลาในการคำนวณที่น้อยกว่า สำหรับด้าน ไรเซอร์การแบ่งช่องการคำนวณแบบหยาบให้ผลการคำนวณความดันที่สูงกว่าการทดลองเล็กน้อย ในขณะที่การแบ่งช่องการคำนวณแบบปานกลางและแบบละเอียดให้ผลการคำนวณที่น้อยกว่า สำหรับด้าน ไรเซอร์การแบ่งช่องการคำนวณแบบปานกลางและแบบละเอียดให้ผลการคำนวณที่น้อยกว่า สำหรับด้าน ไรเซอร์การแบ่งช่องการคำนวณแบบปานกลางและแบบละเอียดให้ผลการคำนวณใกล้เคียงกับผล การทดลองดังแสดงในรูปที่ 4.4 ดังนั้น ในการงานวิจัยนี้จึงได้เลือกใช้แบบจำลองเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน แบบมีการแบ่งช่องการคำนวณ 30,000 ช่อง ในการศึกษา พลศาสตร์ของไหลและพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์นี้

รูปที่ 4.3 เปรียบเทียบความดันภายในดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน แบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ใช้การแบ่งช่องการคำนวณต่าง ๆ กับผลการทดลอง

รูปที่ 4.4 เปรียบเทียบความดันภายในไรเซอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน แบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ใช้การแบ่งช่องการคำนวณต่าง ๆ กับผลการทดลอง

4.1.2 การศึกษาเวลาที่เหมาะสมในการคำนวณ (Time independency test) ในการวิเคราะห์ผลการคำนวณด้วยพลศาสตร์ของไหลเซิงคำนวณจำเป็นต้องหาระยะเวลา ที่ระบบเข้าสู่ภาวะคงตัว (Steady state) เนื่องจากในช่วงแรกระบบจะมีการความผันผวนเนื่องจาก การรบกวนจากสารที่ป้อนเข้าสู่ระบบ ทำให้ชุดข้อมูลของช่วงก่อนเข้าภาวะคงตัวนั้นไม่มี ความเหมาะสมในการนำมาใช้วิเคราะห์ระบบโดยรวม อย่างไรก็ตาม ระบบฟลูอิไดเซซัน นั้นเป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อนเนื่องจากภายในระบบมีการเคลื่อนที่ของอนุภาคและ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้เป็นการยากที่ระบบจะเข้าสู่ภาวะคงตัว ในการหา เวลาที่เหมาะกับในการคำนวณจึงได้ใช้การหาภาวะเสมือนคงตัว (Quasi-steady state) เพื่อเป็น ตัวแทนของชุดข้อมูลในการทำนายและวิเคราะห์พลศาสตร์ของไหลที่เกิดขึ้น

รูปที่ 4.5-4.6 แสดงความดันภายในดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมี ที่ระดับความสูง 40 และ 60 เซนติเมตร ตามลำดับ โดยจะเห็นว่า ในช่วงแรกระบบจะมีความผันผวนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านไรเซอร์ เนื่องจาก ในช่วงแรกเบดได้มีการขยายตัวจากการได้รับการป้อนอากาศบริเวณด้านล่างของเครื่องปฏิกรณ์ เพื่อเริ่มต้นการทำฟลูอิไดเซซัน และเมื่อเวลาผ่านจะพบว่า หลังจากเวลา 10 วินาที ความดันภายใน ระบบมีการกวัดแกว่งอยู่ในช่วงค่า ๆ หนึ่ง แสดงให้เห็นว่าการเกิดฟลูอิไดเซซันมีความคงที่มากขึ้น ระบบได้มีการเข้าสู่ภาวะเสมือนคงตัวแล้ว ดังนั้น ในงานวิจัยนี้จึงได้เลือกใช้ช่วงเวลาหลังจาก 10 วินาที เป็นตัวแทนของระบบในการคำนวณค่าต่าง ๆ ต่อไป

รูปที่ 4.5 ความดันภายในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ระดับความสูง 40 เซนติเมตร CHULALONGKORN UNIVERSITY

รูปที่ 4.6 ความดันภายในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่ระดับความสูง 60 เซนติเมตร 4.1.3 การเปรียบเทียบแบบจำลองกับผลการทดลอง (Model validation)

ในการเปรียบเทียบผลการจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในกับผลการทดลองของ Zaabout [12] ได้ทำการเปรียบเทียบโดย ใช้แบบจำลอง 2 มิติ ความหนาเท่ากับ 0.015 เมตร และมีการแบ่งช่องการคำนวณออกเป็น 30,000 ช่อง ภายในเครื่องปฏิกรณ์ได้บรรจุอนุภาคของแข็งขนาด 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 2500 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และมีการป้อนอากาศที่มีความหนืด 1.78 × 10⁻⁵ กิโลกรัมต่อเมตร วินาที ความหนาแน่น 1.21 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร อนุภาคของแข็งได้ถูกใส่ไว้ในส่วนไรเซอร์ และ ส่วนดาวเนอร์ถึงระดับความสูง 18.37 เซนติเมตร ด้วยสัดส่วนช่องว่างต่อของแข็งเท่ากับ 0.6 พร้อม กับมีการป้อนอากาศในส่วนไรเซอร์และส่วนดาวเนอร์ด้วยความเร็วป้อนเข้า 1.37 เมตรต่อวินาทีและ 0.30 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ

ในรูปที่ 4.7 – 4.8 ได้แสดงผลการเปรียบของความดันภายในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ ของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน ด้วยแบบจำลองแรงต้านทานการเคลื่อนที่ (Drag coefficient) จากสมการของ Gidaspow และใช้ค่าแก้แบบจำลองแรงต้านทานการเคลื่อนที่ 1.7 เท่าจากสมการของ Gidaspow ตามลำดับ โดยใช้ค่าเฉลี่ยเวลา (Time average) ของความดันใน ช่วงเวลาที่ 10-20 วินาที โดยพบว่า ในรูปที่ 4.6 ความดันจากผลการคำนวณมีค่าที่ต่ำกว่าค่าจากการ ทดลอง เนื่องมาจากในการจำลองกระบวนนี้เป็นการจำลอง 2 มิติทำให้ผลของแรงต้านทานการ เคลื่อนที่ที่กระทำกับอนุภาคอาจจำลองได้ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้เพิ่มค่า แก้แบบจำลองแรงต้านการเคลื่อนที่ขึ้นเป็น 1.7 เท่า เพื่อชดเชยผลของอีก 1 มิติที่ไม่ได้จำลอง โดยรูป ที่ 4.7 นั้นแสดงให้เห็นว่าผลการจำลองกระบวนการและผลการทดลองนั้นมีความใกล้เคียงกันมากขึ้น ทำให้ในงานวิจัยนี้ได้เลือกใช้การเพิ่มสัมประสิทธิ์การต้านทานการเคลื่อนที่ขึ้นเป็น 1.7 เท่าจากสมการ ของ Gidaspow ที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Kallio และคณะ ที่ได้ทำการศึกษาแบบจำลอง พลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณในระบบสองมิติ โดยใช้การปรับค่าสัมประสิทธิ์การต้านทานการ เคลื่อนที่ของ Gidaspow [37] งานวิจัยนี้จึงใช้แบบจำลองนี้ในการใช้ศึกษาระบบเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในลำดับต่อไป

รูปที่ 4.7เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์โดยใช้ สัมประสิทธิ์ต้านจากสมการ Gidaspow

รูปที่ 4.8 เปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของความดันภายในเครื่องปฏิกรณ์โดยใช้ค่าแก้ แบบจำลองแรงต้านการเคลื่อนที่ 1.7 เท่าของสมการ Gidaspow

รูปที่ 4.9 แสดงคอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่เวลาต่าง ๆ พบว่า ในด้านไรเซอร์นั้น อนุภาคของแข็งมีช่วงการไหลฟลูอิไดเซชันแบบความเร็วสูง (Fast fluidization) ของแข็งจะมีสัดส่วน โดยปริมาตรที่สูงบริเวณขอบของระบบ ซึ่งจะทำให้ของแข็งและแก๊สมีการกระจายตัวได้ดีมากขึ้น และ มีการสัมผัสกันได้ดีขึ้น เมื่อของแข็งลอยสูงออกจากด้านไรเซอร์จนเข้าสู่ส่วน Freeboard ของแข็งจะมี การความเร็วที่ลดลงเนื่องจากส่วน Freeboard นั้นมีความกว้างที่มากกว่าส่วน Circulation จนทำให้ ความเร็วของของแข็งมีค่าน้อยกว่าค่า **U**mf และมีการตกกลับสู่ส่วน Circulation อีกครั้ง ในขณะที่ ด้านดาวเนอร์นั้นมีช่วงการไหลอยู่ในช่วงฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊ส จะเห็นได้ว่าเบดมีการขยายตัว สูงขึ้นจากตอนเริ่มต้นเล็กน้อย ของแข็งจะมีลอยตัวสูงจนออกจากส่วน Circulation โดยของแข็งจาก ด้านดาวเนอร์นั้นจะถูกส่งกลับไปยังด้านไรเซอร์อีกครั้ง

จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการไหลที่เกิดขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในนั้นมีระบบคล้ายกับแบบฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนโดยทั่วไป (Conventional circulating fluidized bed) ที่ประกอบไปด้วยหอไรเซอร์ที่ทำหน้าที่เกิดปฏิกิริยาเคมีหลักและหอดาวเนอร์ที่ทำ หน้าที่เกิดปฏิกิริยาเคมีรองและป้อนของแข็งกลับเข้าสู่ระบบ แต่ในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในนั้นสามารถทำทั้งสองได้ภายในเครื่องปฏิกรณ์เครื่องเดียวกันซึ่งจะทำให้เราสามารถ ลดค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างและประหยัดพื้นที่ในการติดตั้งอุปกรณ์ได้มากขึ้น

รูปที่ 4.9 คอนทัวร์ของสัดส่วนโดยปริมาตรของของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในแบบไม่มีปฏิกิริยาเคมีที่เวลาต่าง ๆ

4.2 การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

งานวิจัยส่วนนี้เป็นการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ ของมีเทน ผ่านการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณเครื่องฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊ส โดยใช้รูปทรงเรขาคณิตเป็นรูป 3 มิติ ที่มีลักษณะเป็นทรงกระบอกเส้นผ่านศูนย์กลาง 2.8 เซนติเมตร สูง 30 เซนติเมตร มีจำนวนช่องการคำนวณ 170,000 เซลล์ ดังแสดงในรูปที่ 3.2 พร้อมทั้งใช้สมการ ในการคำนวณปฏิกิริยาเคมีที่เกิดขึ้น อ้างอิงจากงานวิจัยของ Benguerba และคณะ [13] ดังแสดงใน ตารางที่ 3.3-3.4 พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของ Zambrano และคณะ [40] ที่ได้ทำการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ ฟองแก๊ส

ในการเปรียบเทียบได้ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยานิเกิลบนตัวรองรับอลูมินาขนาดอนุภาคเท่ากับ 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 3,000 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร โดยได้ทำการบรรจุในเครื่องปฏิกรณ์จน มีความสูง 11 เซนติเมตร ที่อัตราส่วนช่องว่างเท่ากับ 0.57 โดยภาวะดำเนินการคือมีการป้อนแก๊ส ผสมด้วยอัตราส่วนโดยโมลมีเทนต่อคาร์บอนไดออกไซด์ต่อไนโตรเจนเท่ากับ 0.4 : 0.4 : 0.2 ที่มี อุณหภูมิ 550 ℃ ด้วยความเร็ว 0.5 เมตรต่อวินาที รูปที่ 4.10 แสดงสัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรจาก การจำลองกระบวนการ จะเห็นได้ว่าในช่วงแรกเบดจะมีการขยายตัวและมีพฤติกรรมการไหล อยู่ในช่วงฟองแก๊สที่ช่วยให้ตัวเร่งปฏิกิริยาของแข็งได้สัมผัสกับแก๊สมากขึ้น อีกทั้งเพิ่มประสิทธิภาพ การกระจายความร้อนทำให้ลดการเกิดจุดความร้อนขึ้นภายในเครื่องปฏิกรณ์ รูปที่ 4.11 แสดง การเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของ Zambrano และคณะ [40] โดยได้ ทำการเปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลง (Conversion) ของมีเทน คาร์บอนไดออกไซด์ และ ค่าการเลือกเกิด (Selectivity) ของไฮโดรเจน พบว่าผลการคำนวณกับการทดลองมีค่าที่ใกล้เคียงกัน โดย ค่า Conversion ของมีเทนจากการคำนวณมีความคลาดเคลื่อนจากผลการทดลอง 11.1% และค่า Selectivity ของไฮโดรเจนมีความคลาดเคลื่อน 1.5%

งานวิจัยส่วนถัดไป จะเป็นการนำแบบจำลองของปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วย มีเทนในเครื่องฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊สนี้ไปใช้กับเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

รูปที่ 4.10 สัดส่วนของแข็งโดยปริมาตรเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊สที่เวลาต่าง ๆ

รูปที่ 4.11 การเปรียบเทียบผลการคำนวณกับผลการทดลองของ Zambrano และคณะ [40]

4.3 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน

งานวิจัยส่วนนี้ได้นำแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนจาก งานวิจัยส่วนที่ 4.2 มาปรับใช้กับแบบจำลองเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในจากงานวิจัย ส่วนที่ 4.1 ในการศึกษาได้ใช้อนุภาคของแข็งที่เป็นตัวแทนของตัวเร่งปฏิกิริยานิเกิลบนตัวรองรับ อลูมินาที่มีขนาดเท่ากับ 200 ไมโครเมตร ความหนาแน่น 3,000 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร เช่นเดียวกับงานวิจัยส่วนที่ 4.2 โดยดำเนินการที่ความเร็วการป้อนอากาศในส่วนไรเซอร์และส่วน ดาวเนอร์ด้วยความเร็วป้อนเข้า 1.37 เมตรต่อวินาทีและ 0.30 เมตรต่อวินาที ตามลำดับ ใน ด้านไรเซอร์ได้มีการป้อนแก๊สผสมด้วยอัตราส่วนโดยโมล มีเทนต่อคาร์บอนไดออกไซด์ค่อไนโตรเจน เท่ากับ 0.4 : 0.4 : 0.2 ที่มีอุณหภูมิ 550 ℃ เพื่อทำปฏิกิริยาหลักนั่นคือ ปฏิกิริยารีฟอร์มมิง คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ส่วนในด้านดาวเนอร์ได้มีการป้อนแก๊สที่มีอัตราส่วนโดยโมลของ ออกซิเจนต่อไนโตรเจนเท่ากับ 0.21:0.79 ที่อุณหภูมิ 550 ℃ สำหรับการทำปฏิกิริยารองซึ่งเป็นการ กำจัดโค้กออกจากตัวเร่งปฏิกิริยา ในตอนเริ่มต้นของแข็งปริมาณ 1.9 กิโลกรัมจะถูกบรรจุไว้ในเครื่อง ปฏิกรณ์ โดยจะทำการศึกษาอัตราการหมุนเวียนของอนุภาค การรั่วไหลของแก๊ล และ ปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนเมื่อมีการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ โดยพิจารณาจากค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน (Conversion) ดังสมการที่ (4.1)

%conversion of methane = $\frac{CO_{2,0} - CO_{2,t}}{CO_{2,0}}$ (4.1)

เมื่อ CO_{2.0} คือ อัตราส่วนโดยโมลของคาร์บอนไดออกไซด์ที่ป้อนเข้าเครื่องปฏิกรณ์

CO_{2.t} คือ อัตราส่วนโดยโมลของคาร์บอนไดออกไซด์ที่ออกจากไรเซอร์

ในการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในนี้ได้ศึกษาการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในดังนี้ 1. ลักษณะตัวกระจายแก๊ส โดยงานวิจัยของ [38] ได้ทำการศึกษาการปรับเปลี่ยนตัว กระจายแก๊สแบบต่าง ๆ ของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในพบว่าตัวกระจายแก๊สแบบ ยกระดับสามารถเพิ่มอัตราการถ่ายโอนของแข็งจากดาวเนอร์ไปยังไรเซอร์ได้ 2. ความสูงของแผ่นกั้น โดยงานวิจัยของ Li และคณะ ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการไหลภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นที่แตกต่างกัน พบว่าแผ่นกั้นที่มีความสูงมากขึ้นจะทำให้การ รั่วไหลของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์มีค่าลดลง [39] 3. ความกว้างของ loop-seal งานวิจัยของ Arjunwadkar และคณะ ได้ทำการศึกษาตัวแปรการออกแบบและการดำเนินเครื่องของ เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน โดยพบว่า ขนาดของ loop seal และความยาวของท่อ loop seal ที่เพิ่มขึ้นจะช่วยป้องกันการไหลย้อนกลับของแก๊สได้มากขึ้น [40] และ 4. ความกว้างของ ทางออกแก๊ส โดยในงานวิจัยนี้ ได้ทำการศึกษาตัวกระจายแก๊สแบบไม่ยกระดับและแบบยกระดับ ความสูงของแผ่นกั้นเกมาบิ 90 และ 100 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร และ ความกว้างของทางออกแก๊ส 1-2 เซนติเมตรโดยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 16 กรณี ดังแสดงในตารางที่ 4.1

กรณีศึกษา	ลักษณะตัว กระจายแก๊ส	ความสูงของแผ่นกั้น (เซนติเมตร)	ความกว้างของ Loop seal (เซนติเมตร)	ความกว้างของ ทางออกแก๊ส (เซนติเมตร)
1	แบบไม่ยกระดับ	90	2	1
2	แบบไม่ยกระดับ	90	3	1
3	แบบไม่ยกระดับ	100	2	1
4	แบบไม่ยกระดับ	100	3	1
5	แบบยกระดับ	90	2	1
6	แบบยกระดับ	90	3	1
7	แบบยกระดับ	100	2	1
8	แบบยกระดับ	100	3	1
9	แบบไม่ยกระดับ	90	2	2
10	แบบไม่ยกระดับ	างกรณ์มหาวิทย	¹³ าลัย	2
11	แบบไม่ยกระดับ	longk(1001 Univ	ERSITY ²	2
12	แบบไม่ยกระดับ	100	3	2
13	แบบยกระดับ	90	2	2
14	แบบยกระดับ	90	3	2
15	แบบยกระดับ	100	2	2
16	แบบยกระดับ	100	3	2

ตารางที่ 4.1 รูปแบบของเครื่องฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 16 กรณี

4.3.1 การศึกษาอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายใน

เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในจะมีการถ่ายโอนของแข็งระหว่างด้าน ไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ เพื่อให้อนุภาคหรือตัวเร่งปฏิกิริยาที่ผ่านการทำปฏิกิริยาแล้วในด้านไรเซอร์ ได้เข้าสู่กระบวนการคืนสภาพในด้านดาวเนอร์ ดังนั้นอัตราการหมุนเวียนของอนุภาค (Solid circulation rate) จึงบ่งบอกถึงปริมาณของแข็งที่ถูกนำไปเข้ากระบวนการคืนสภาพ เครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในจึงควรมีอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคที่สูงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ในการคืนสภาพตัวเร่งปฏิกิริยา โดยการวัดปริมาณของแข็งที่เคลื่อนที่จากด้านไรเซอร์ไปยังด้าน ดาวเนอร์ผ่านช่องเชื่อมต่อบริเวณด้านบนของดาวเนอร์

รูปที่ 4.12 แสดงอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีการปรับเปลี่ยนการออกแบบรูปแบบต่าง ๆ พบว่าในกรณีศึกษาที่ 8 ของแข็ง ภายในระบบมีการหมุนเวียนได้ต่ำที่สุดโดยมีอัตราการหมุนเวียนของแข็งอยู่ที่ 0.031 กิโลกรัมต่อ วินาที แสดงให้ถึงอัตราการฟื้นคืนสภาพตัวเร่งปฏิกิริยาที่น้อย และกรณีศึกษาที่มีอัตราการหมุนเวียน ของอนุภาคสูงที่สูงที่สุดคือกรณีศึกษาที่ 11 โดยมีอัตราการหมุนเวียนของแข็งอยู่ที่ 0.07 กิโลกรัมต่อวินาที เมื่อทำการศึกษาจะพบว่าในกรณีที่มีเครื่องปฏิกรณ์มีความกว้างของ loop seal เท่ากับ 3 เซนติเมตร จะมีค่าอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคที่น้อยกว่าเครื่องปฏิกรณ์มีความกว้าง ของ loop seal เท่ากับ 2 เซนติเมตร โดยอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคเฉลี่ยของเครื่องปฏิกรณ์ มีความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตรมีค่าเท่ากับ 0.067 และ 0.051 กิโลกรัมต่อวินาที ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.13 เนื่องจากในเครื่องปฏิกรณ์มีความกว้างของ loop seal เท่ากับ 3 เซนติเมตรอนุภาคของแข็งมีการรวมตัวกันบริเวณ loop seal ในปริมาณ ที่มากกว่าแบบความกว้าง 2 เซนติเมตร ทำให้ของแข็งในด้านไรเซอร์มีปริมาณที่น้อย อัตราการ หมุนเวียนของแข็งจึงมีค่าที่น้อยกว่าเครื่องปฏิกรณ์มี loop seal 2 เซนติเมตร

รูปที่ 4.14 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร จะเห็นได้ ว่าอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคเฉลี่ยในเครื่องปฏิกรณ์ที่มีแผ่นกั้น 90 เซนติเมตร มีค่าสูงกว่าเครื่อง ปฏิกรณ์ที่มีแผ่นกั้น 100 เซนติมเตร เนื่องจากแผ่นกั้นที่สูงจะขัดขวางการเคลื่อนที่ของอนุภาคจาก ด้านไรเซอร์ไปยังด้านดาวเนอร์ ขึ้นทำให้โอกาสที่ของอนุภาคจะเคลื่อนที่ผ่านไปยังด้านดาวเนอร์มี น้อยลง รูปที่ 4.15 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีช่องทางออกแก๊สกว้างเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร ซึ่งพบว่า เครื่องปฏิกรณ์แบบที่มีช่องทางออกแก๊สกว้าง 2 เซนติเมตร จะมีอัตราการหมุนเวียนของแข็งที่สูงกว่า โดยมีอัตราการหมุนเวียนเฉลี่ยเท่ากับ 0.062 กิโลกรัมต่อวินาที ในขณะที่เครื่องปฏิกรณ์แบบช่อง ทางออกแก๊สกว้าง 1 เซนติเมตร มีอัตราการหมุนเวียนของแข็งเท่ากับ 0.056 กิโลกรัมต่อวินาที สำหรับประเภทของกระจายแก๊สส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของอนุภาคเพียงเล็กน้อย โดยตัว กระจายแก๊สแบบยกระดับให้ค่าอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคมากกว่าแบบไม่ยกระดับ เนื่องมาจาก การยกตัวของตัวกระจายแก๊สช่วงส่งเสริมให้ของแข็งสามารถถ่ายเทจากด้านดาวเนอร์ไปยังด้าน ไรเซอร์ได้สะดวกมากขึ้น โดยเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่ใช้ตัวกระจายแก๊ส แบบยกระดับและแบบไม่ยกระดับ มีอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคเฉลี่ยเท่ากับ 0.07 และ 0.68 กิโลกรัมต่อวินาที ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.16

รูปที่ 4.12 อัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

รูปที่ 4.13 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร

รูปที่ 4.14 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร

รูปที่ 4.15 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร

รูปที่ 4.16 เปรียบเทียบอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ

4.3.2 การศึกษาการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในเป็นเครื่องปฏิกรณ์ที่มีการรวมหอ ไรเซอร์และหอดาวเนอร์ไว้ภายในเครื่องปฏิกรณ์เครื่องเดียว โดยมีเพียงช่อง loop seal ทำหน้า ป้องกันการรั่วไหลของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์กับด้านดาวเนอร์ ทำให้เครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้มีโอกาสที่ จะเกิดการรั่วไหลของแก๊สได้บ่อยครั้ง ซึ่งในระบบที่มีการป้อนแก๊สในด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ เป็นแก๊สคนละประเภทจะทำให้การรั่วไหลของแก๊สส่งผลถึงปฏิกิริยาและคุณภาพของสารผลิตภัณฑ์ที่ ได้จากการทำปฏิกิริยา ดังนั้นเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในจึงควรมีการรั่วไหล ของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์และดาวเนอร์ที่น้อย โดยงานในงานวิจัยนี้ได้คำนวณการรั่วไหลของแก๊ส จากปริมาณแก๊สด้านไรเซอร์ที่ไหลย้อนกลับไปยังดาวเนอร์ผ่านทาง loop seal บริเวณด้านล่างของ เครื่องปฏิกรณ์

รูปที่ 4.17 แสดงอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีการปรับเปลี่ยนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์แบบต่าง ๆ โดยพบว่าในกรณีศึกษาที่ 8 ที่มี ความสูงแผ่นกั้น 100 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 3 เซนติเมตร ช่องทางออก 1 เซนติเมตร และมีการใช้ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับนั้นมีอัตราการรั่วไหลของแก๊สต่ำที่สุดเท่ากับ 0.011 กรัมต่อ วินาที ในขณะที่กรณีศึกษาที่ 11 ที่มีความสูงแผ่นกั้น 100 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 2 เซนติเมตร ช่องทางออก 2 เซนติเมตรและมีการใช้ตัวกระจายแก๊สแบบไม่ยกระดับ มีอัตราการรั่วไหล ของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์สูงที่สุด เท่ากับ 0.11 กรัมต่อวินาที

รูปที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในที่มีความกว้างของ loop seal 2 และ 3 เซนติเมตร โดยมีอัตราการรั่วไหลของ แก๊สเฉลี่ย เท่ากับ 0.092 และ 0.046 กรัมต่อนาที ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขนาดของ loop seal สามารถช่วยลดการรั่วไหลของแก๊สได้ เนื่องจากช่อง loop seal ที่มีขนาดกว้างนั้นมีของแข็ง บริเวณ loop seal ที่มากกว่าทำให้ช่วยป้องกันไม่ได้แก๊สจากด้านไรเซอร์ไหลย้อนกลับมายังด้าน ดาวเนอร์ได้

รูปที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในที่มีแผ่นกั้นสูง 90 และ 100 เซนติเมตร ในเครื่องปฏิกรณ์ที่มีแผ่นกั้นสูง 100 เซนติเมตรนั้น มีอัตราการรั่วไหลของแก๊สที่ต่ำกว่า โดยมีอัตราการรั่วไหลของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์ และด้านดาวเนอร์เฉลี่ยเท่ากับ 0.062 กรัมต่อวินาที ในขณะที่เครื่องปฏิกรณ์แบบที่แผ่นกั้นสูง 90 เซนติเมตร มีอัตราการรั่วไหลของแก๊สเฉลี่ยเท่ากับ 0.076

สำหรับผลของประเภทตัวกระจายแก๊สและความกว้างของช่องทางออกแก๊สนั้น มีค่าอัตรา การรั่วไหลของแก๊สเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน โดยอัตราการรั่วไหลของแก๊สในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในที่ใช้ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับและแบบไม่ยกระดับมีค่าเท่ากับ 0.070 และ 0.067 ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.20 และเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มี ความกว้างของช่องทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร มีอัตราการรั่วไหลของแก๊สเฉลี่ยเท่ากับ 0.068 และ 0.071 ตามลำดับ ดังแสดงในรูปที่ 4.21

รูปที่ 4.17 อัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน

รูปที่ 4.18 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร

รูปที่ 4.19 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร

รูปที่ 4.20 เปรียบเทียบอัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ

รูปที่ 4.21 เปรียบเทียบอัตราการการั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร

4.3.3 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน

ในงานวิจัยนี้ได้ทำการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนโดยใช้เครื่อง ปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในโดยทำการพิจารณาจากค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนที่ใช้ เป็นสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยา โดยรูปที่ 4.22 แสดงค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีการปรับเปลี่ยนการออกแบบต่าง ๆ โดยจะเห็นว่า กรณีศึกษาที่ 2 4 และ 8 นั้นค่าการเปลี่ยนของมีเทนที่ต่ำกว่าการออกแบบแบบอื่นๆ เนื่องมาจาก มีอัตราการ รั่วไหลของแก๊สสูง สารตั้นในปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนบางส่วนมีการรั่วไหลไป ยังด้านดาวเนอร์ทำให้เกิดปฏิกิริยาได้น้อยลงโดยมีค่าเท่ากับเฉลี่ย 9.9 % โดยกรณีศึกษาที่ 8 มีค่าการ เปลี่ ยนแปลงของมีเทนต่ำที่ สุดเท่ากับ 9.72 % ในขณะที่กรณีศึกษาอื่น ๆ มี ค่าการเปลี่ยนของมีเทนเฉลี่ยเท่ากับ 14.5% โดยในกรณีศึกษาที่ 5 มีค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนสูง ที่สุด เท่ากับ 15.41 %

รูปที่ 4.23 แสดงการเปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร โดยมีค่าการ เปลี่ยนของมีเทนเฉลี่ยเท่ากับ 14.76 และ 12.43 % ตามลำดับ เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ที่มีความ กว้างของ loop seal 3 เซนติเมตร มีอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคที่ต่ำ ทำให้ตัวเร่งปฏิริยาในส่วน ไรเซอร์มีปริมาณน้อย ส่งผลให้สารตั้งเปลี่ยนแปลงไปเป็นผลิตภัณฑ์ได้น้อย เช่นเดียวในรูปที่ 4.24 จะ เห็นได้ว่า เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้น 90 เซนติเมตร จะให้ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนเฉลี่ยเท่ากับ 14.08% ในขณะที่ เครื่องปฏิกรณ์ที่มีแผ่นกั้นสูง 100 เซนติเมตรมีค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนเฉลี่ยเท่ากับ 13.12 % เนื่องจากเครื่องปฏิกรณ์ที่มีความสูง ของแผ่นกั้น 90 เซนติเมตร มีอัตราการหมุนเวียนของอนุภาคที่สูงกว่าเครื่องปฏิกรณ์ที่มีแผ่นกั้น 100 เซนติเมตร

รูปที่ 4.25 แสดงการเปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร โดยมีค่าการเปลี่ยนของ มีเทนเฉลี่ย เท่ากับ 13.05 % และ 14.29 % ตามลำดับ ในขณะที่รูปแบบของตัวกระจายแก๊สแบบ ยกระดับและแบบไม่ยกระดับในเครื่องปฏิกรณ์ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนเล็กน้อย โดย เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับมีค่าการ เปลี่ยนแปลงมีเทนเฉลี่ยเท่ากับ 13.98% และตัวกระจายแก๊สแบบไม่ยกระดับมีค่าการเปลี่ยนแปลง ของมีเทนเท่ากับ 13.12% ดังแสดงในรูปที่ 4.26

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในแต่ละแบบนั้นส่งผลต่อค่าอัตราการหมุนเวียนของแข็ง อัตราการรั่วไหลของแก๊ส และค่าการ เปลี่ยนแปลงของมีเทน ในทิศทางที่ต่างกัน ทำให้มีความซับซ้อนการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน ที่มีอัตราหมุนเวียนของแข็งที่สูง อัตราการรั่วไหลของแก๊สน้อย และค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนสูง ดังนั้นในงานวิจัยส่วนถัดไปจะเป็นการนำการวิเคราะห์ ความแปรปรวนของตัวแปรมาใช้พิจารณาหาค่าการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในที่เหมาะสม

รูปที่ 4.22 ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีการ ปรับเปลี่ยนการออกแบบต่าง ๆ

รูปที่ 4.23 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีขนาดความกว้างของ loop seal เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร

รูปที่ 4.24 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีความสูงของแผ่นกั้นเท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร

รูปที่ 4.25 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีขนาดความกว้างของทางออกแก๊สเท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร

รูปที่ 4.26 เปรียบเทียบค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่มีตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับกับแบบไม่ยกระดับ

4.4. การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายใน

งานวิจัยนี้ได้ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA test) ในการศึกษาตัวแปรการ ออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน ได้แก่ ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูง ของแผ่นกั้น ความกว้างของ loop seal และความกว้างของช่องทางออกแก๊ส เพื่อใช้ในการพิจารณา อิทธิพลหลัก (Main effect) แต่ละตัวแปร และวิเคราะห์หาอิทธิพลร่วม (Interaction effect) ที่ตัว ้แปรแต่ละตัวกระทำต่อกันได้ ทำให้สามารถหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดในการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในสำหรับทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ของมีเทน โดยมีการเปลี่ยนแปลงระดับของปัจจัย ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้น ความกว้างของ Loop seal และ ความกว้างของทางออกแก๊ส ทั้งหมด 2 ระดับ และมีตัวแปรตอบสนองคือ อัตราการหมุนเวียนของอนุภาค อัตราการรั่วไหลของแก๊ส และค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน ทั้งนี้เพื่อ หาตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในสำหรับทำปฏิกิริยา รีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ที่มีอัตราการหมุนเวียนของแข็งที่สูง อัตราการรั่วไหล ของแก๊สต่ำ และค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนที่สูง ผ่านการศึกษาแบบแฟคตอเรียลเต็มรูป (2^k factorial design) ที่มีกรณีศึกษาทั้งหมด 16 กรณี โดยตารางที่ 4.2 ได้แสดงโค้ดของ การออกแบบเครื่องปฏิกรณ์รูปแบบต่าง ๆ สำหรับใช้ในการศึกษา โดย ลักษณะตัวกระจายแก๊ส (A) แบบยกระดับและแบบไม่ยกระดับมีค่าเท่ากับ -1 และ 1 ตามลำดับ ความสูงของแผ่นกั้น (B) เท่ากับ 90 และ 100 เซนติเมตร มีค่าเท่ากับ -1 และ 1 ตามลำดับความกว้างของ Loop seal (C) เท่ากับ 2 และ 3 เซนติเมตร มีค่าเท่ากับ -1 และ 1 ตามลำดับ และ ความกว้างของทางออกแก๊ส (D) เท่ากับ 1 และ 2 เซนติเมตร มีค่าเท่ากับ -1 และ 1 ตามลำดับ

	ลักษณะตัว	ความสงของแผ่นกั้น	ความกว้างของ	ความกว้างของ
กรณีศึกษา	กระจายแก๊ส		Loop seal	ทางออกแก๊ส
	(A)	(B)	(C)	(D)
1	+1	-1	-1	-1
2	+1	-1	+1	-1
3	+1	+1	-1	-1
4	+1	1 T	+1	-1
5	-1	-1	-1	-1
6	-1	Ē	+1	-1
7	-1	+1	-1	-1
8	-1	+1	+1	-1
9	+1	-1	-1	+1
10	+1 จุหาย	ลงกรณ์ ⁻¹ หาวิทย	าลัย ⁺¹	+1
11	+1HULA	longko†1n Univ	ERSITY ⁻¹	+1
12	+1	+1	+1	+1
13	-1	-1	-1	+1
14	-1	-1	+1	+1
15	-1	+1	-1	+1
16	-1	+1	+1	+1

ตารางที่ 4.2 โค้ดของการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์รูปแบบต่าง ๆ สำหรับใช้ในการศึกษา

4.4.1 การศึกษาอัตราการหมุนเวียนของแข็งด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

งานวิจัยส่วนนี้ได้ทำศึกษาตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็งโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ทั้งนี้ในการออกแบบ ต้องการค่าอัตราการหมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ที่สูง ตารางที่ 4.3 แสดงตาราง ANOVA โดยพบว่า ความสูงของแผ่นกั้น (B) ความกว้างของ Loop seal (C) ความกว้างของทางออกแก๊ส (D) และ อิทธิพลร่วม B-C มีค่า P-value ที่ต่ำกว่า 0.050 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้ส่งผลต่ออัตราการ หมุนเวียนของแข็งภายในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในอย่างมีนัยสำคัญ

รูปที่ 4.27 แสดงผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง พบว่าความสูง ของแผ่นกั้น และความกว้างของ loop seal ส่งผลเชิงลบต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง และความ กว้างของทางออกแก๊สส่งผลเชิงบวกกับอัตราการหมุนเวียนของแข็ง แต่ชนิดของตัวกระจายแก๊สไม่ ส่งผลกับอัตราการหมุนเวียนของแข็ง โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็งมากที่สุด คือ ความกว้างของ loop seal (C) ความกว้างของช่องทางออกแก๊ส (D) และความสูงของแผ่นกั้น (B) ตามลำดับ นอกจากนี้ในรูปที่ 4.28 แสดงให้ขึ้นผลของอิทธิพลร่วมความสูงของแผ่นกั้น (B) และความ กว้างของ loop seal (C) ที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง โดยที่ความกว้างของ loop seal ต่ำ (-1) ความสูงของแผ่นกั้นไม่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง แต่หากความกว้างของ loop seal สูง (+1) ความสูงของแผ่นกั้นจะส่งผลเชิงลบต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง

> จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

Parameter	Sum	Degree of	Mean square	F-value	P-value
	squares	freedom			
В	0.0002	1	0.0002	8.68	0.0163
С	0.0011	1	0.0011	53.81	< 0.0001
D	0.0002	1	0.0002	12.11	0.0069
BC	0.0002	1	0.0002	7.49	0.023
BD	0.0001		0.0001	4.09	0.0739
CD	0.0001	1	0.0001	4.23	0.0699
Residual	0.0002	9	0		
Cor Total	0.002	15			

ตารางที่ 4.3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง

รูปที่ 4.27 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง

รูปที่ 4.28 ผลของอิทธิพลร่วมระหว่างความสูงของแผ่นกั้น (B) และความกว้างของ loop seal (C) ที่ส่งผลต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง

4.4.2 การศึกษาอัตราการรั่วไหลของแก๊สด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ตารางที่ 4.4 ได้แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊ส โดยเมื่อพิจารณาค่า P-value พบว่า ความสูงของแผ่นกั้น (B) ความกว้างของ Loop seal (C) ความ กว้างของทางออกแก๊ส (D) เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สอย่างมีนัยสำคัญ โดยตัว แปรที่ส่งผลต่อต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สมากที่สุดคือ ความกว้างของ loop seal (C) ความสูงของ แผ่นกั้น (B) และความกว้างของช่องทางออกแก๊ส (D) ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีผลของอิทธิพลร่วม ACD และ ABCD ที่ยังส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สอีกด้วย แต่เนื่องจากอิทธิพลร่วมของ 3 และ 4 ตัวแปร มีความซับซ้อนจึงไม่ได้แสดงในงานวิจัย และ รูปที่ 4.29 แสดงผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผล ต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์ จะเห็นได้ว่า ความสูงของแผ่นกั้น (B) และ ความ กว้างของ Loop seal (C) ส่งผลเชิงลบต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊ส ความกว้างของทางออกแก๊ส (D) ให้ผลเชิงบวกต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊ส และชนิดของตัวกระจายแก๊สไม่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหล ของแก๊ส

Parameter	Sum	Degree of	Mean square	F-value	P-value
	squares	freedom			
В	0.0008	1	0.0008	12.12	0.0083
С	0.0087	1	0.0087	129.68	< 0.0001
D	0.0005	1	0.0005	7.41	0.0262
BC	0.0002		0.0002	3.4	0.1025
ABD	0.0002		0.0002	3.04	0.1193
ACD	0.0006	1	0.0006	8.39	0.02
ABCD	0.0009	1	0.0009	14.16	0.0055
Residual	0.0005	8	0.0001		
Cor Total	0.0125	15			

ตารางที่ 4.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊ส

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

รูปที่ 4.29 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊สภายในเครื่องปฏิกรณ์

4.4.3 การศึกษาค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน

ในการออกเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนสำหรับทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิง คาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนนั้น ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนบ่งบอกถึงปริมาณแก๊สสังเคราะห์ที่จะ ได้จากปฏิกิริยา ดังนั้นในการศึกษาจึงต้องการoeออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน เพื่อให้ได้ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนที่สูง โดยตารางที่ 4.5 แสดงผลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อค่า การเปลี่ยนแปลงของมีเทน โดยเมื่อพิจารณาค่า P-value พบว่าตัวแปรที่มีนัยสำคัญต่อค่าการ เปลี่ยนแปลงมีเทนได้แก่ ความกว้างของ loop seal (C) ความกว้างของทางออกแก๊ส (D) และอิทธิพล ร่วมระหว่างความกว้างของ loop seal และความกว้างของทางออกแก๊ส (C-D) โดยเรียงลำดับปัจจัย ที่ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนได้ดังนี้ ความกว้างของ loop seal (C) > ความกว้างของ ทางออกแก๊ส (D) > อิทธิพลร่วม C-D โดยผลของอิทธิพลหลักประเภทตัวกระจายแก๊ส ความสูงของ แผ่นกั้น ความกว้างของ loop seal ส่งผลเชิงฉบต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน และความกว้างของ ทางออกแก๊สส่งผลเชิงบวก ดังแสดงในรูปที่ 4.30 รูปที่ 4.31 แสดงอิทธิพลร่วมระหว่างความกว้างของ loop seal (C) และความกว้างของช่อง แก๊ส (D) ที่ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน โดยพบว่าที่ความกว้างของ loop seal ต่ำ ผลของ ความกว้างทางออกแก๊สนั้นส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงมีเทนที่น้อย แต่ในกรณีที่ความกว้างของ loop seal สูง ความกว้างทางออกแก๊สจะส่งผลอย่างมากต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน

Parameter	Sum	Degree of	Mean square	F-value	P-value
	squares	freedom	3.3.2.2.		
А	2.36		2.36	2.67	0.1409
В	3.69	1	3.69	4.18	0.0751
С	21.73	1	21.73	24.63	0.0011
D	9.64	1	9.64	10.93	0.0108
AB	3.15	1	3.15	3.57	0.0954
AD	1.91	1	1.91	2.17	0.1791
CD	6.18	เงกรณ์มห	6.18	7	0.0294
Residual	7.06	ONG 80RN	0.88		
Cor Total	55.72	15			

ตารางที่ 4.5 การวิเคราะห์ความแปรปรวนที่ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน

รูปที่ 4.30 ผลของอิทธิพลหลักที่ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน

รูปที่ 4.31 อิทธิพลร่วมระหว่างความกว้างของ loop seal (C) และความกว้างของช่องแก๊ส (D) ที่ ส่งผลต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน

โดยเมื่อการพิจารณาปัจจัยทั้ง ลักษณะตังกระจายแก๊ส ความสูงแผ่นกั้น ความกว้างของ loop seal และช่องทางออกแก๊ส พบว่ากรณีศึกษาที่ 14 เป็นการออกแบบที่มีค่าการเปลี่ยนแปลง ของมีเทน และอัตราการหมุนเวียนของแข็งที่สูง อีกทั้งยังมีการรั่วไหลของแก๊สน้อย ทำให้เป็นกรณีที่ เหมาะสมที่สุดในการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน โดยมีตัวกระจายแก๊สแบบ ยกระดับ ความสูงแผ่นกั้น 90 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 3 เซนติเมตร และช่องทางออก แก๊ส 1 เซนติเมตร หรือมีสัดส่วนความสูงของเครื่องเป็น 2 เท่าของความสูงแผ่นกั้น สัดส่วนความ กว้างของเบดเป็น 10 เท่าของ loop seal และสัดส่วนความกว้างของ freeboard zone เป็น 37.5 เท่าของช่องทางออกแก๊ส

4.5 เปรียบเทียบการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนด้วยเครื่องปฏิกรณ์
 ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในกับเครื่องปฏิกรณ์ประเภทอื่น ๆ

จากการศึกษาทั้งหมดแสดงให้เห็นว่าการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ด้วยเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในสามารถทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 550 °C ได้ค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนสูงสุดเท่ากับ 15.41 % ในขณะที่เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบฟองแก๊ส มีค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนเท่ากับ 25.0 % หรืองานวิจัยของ Lou และคณะที่ได้ ทำการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์เบดนิ่งและ ฟลูอิไดซ์เบดแบบฟองแก๊ส โดยใช้ Ni/MgO-SiO₂ เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาพบว่า ที่อุณหภูมิ 550 °C มีค่า การเปลี่ยนแปลงของมีเทนอยู่ที่ 5-25% [38] อย่างไรก็ตาม เครื่องปฏิกรณ์เบดนิ่งและฟลูอิไดซ์เบด แบบฟองแก๊สนั้นต้องมีการหยุดการเดินเครื่องเพื่อทำการเปลี่ยนหรือคืนสภาพตัวดูดซับที่สูญเสีย ความสามารถในการทำปฏิกิริยา ในขณะที่เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในนั้น สามารถดำเนินการแบบต่อเนื่อง และลดค่าใช้จ่ายรวมไปถึงพื้นที่ในการติดตั้งหอคืนสภาพสำหรับ กระบวนการ

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมของอนุภาคและปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ ด้วยมีเทนที่เกิดขึ้นในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่มีการปรับเปลี่ยนค่าการ ออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ที่แตกต่างกัน เพื่อหาการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียน ภายในที่เหมาะสมในการทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

5.1.1 การจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณของเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายในที่ไม่มีปฏิกิริยาเคมี

งานวิจัยส่วนนี้เป็นการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์ เบดแบบหมุนเวียนภายใน โดยได้ใช้ค่าการออกแบบจากงานวิจัยของ Benguerba และคณะ [13] เพื่อเป็นการตรวจสอบแบบจำลองให้มีการคำนวณที่สอดคล้องกับการทดลองจริง ซึ่งจากการศึกษา แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองที่มีการแบ่งช่องการคำนวณ 30,000 เซลล์ และมีการปรับปรุงแบบจำลอง สัมประสิทธิ์แรงต้านทานการเคลื่อนที่สมการของ Gidaspow สามารถคำนวณพฤติกรรมที่เกิดภายใน เครื่องปฏิกรณ์ได้ใกล้เคียงกับผลการทดลอง

5.1.2 การสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน

งานวิจัยส่วนนี้เป็นการสร้างแบบจำลองปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน ผ่านการสร้างแบบจำลองพลศาสตร์ของไหลเชิงคำนวณเครื่องฟลูอิไดเซชันแบบฟองแก๊สแบบสามมิติ โดยได้ทำการเปรียบเทียบ ค่าการเปลี่ยนแปลง (Conversion) ของมีเทน คาร์บอนไดออกไซด์ และ ค่าการเลือกเกิด (Selectivity) ของไฮโดรเจน กับผลการทดลอง ซึ่งแบบจำลองสามารถคำนวณ ปฏิกิริยยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนได้ใกล้เคียงกับผลการทดลอง

5.1.3 การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายใน

ในการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนภายในเครื่องฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในได้นำแบบจำลองปฏิกิริยาในงานวิจัยส่วนที่ 2 มาปรับใช้กับแบบจำลองเครื่อง ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน จากนั้นจึงได้ทำการศึกษาพฤติกรรมของอนุภาคและปฏิกิริยา รีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนที่เกิดขึ้นเมื่อมีปรับเปลี่ยน ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้น ความกว้างของ loop-seal และความกว้างของทางออกแก๊ส โดยได้แบ่ง การศึกษาออกเป็น 16 กรณี พบว่า กรณีศึกษาที่ 11 ที่ใช้ตัวกระจายแก๊สแบบไม่ยกระดับ ความสูง ของแผ่นกั้น 100 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 2 เซนติเมตร และความกว้างของทางออก แก๊ส 2 เซนติเมตร เป็นการออกแบบที่มีอัตราการหมุนเวียนของแข็งที่สูงที่สุด เท่ากับ 0.07 กิโลกรัม ต่อวินาที กรณีศึกษาที่ 8 ที่มี ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับ ความสูงแผ่นกั้น 100 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 3 เซนติเมตร และช่องทางออกแก๊ส 1 เซนติเมตร มีอัตราการรั่วไหลของ แก๊สน้อยที่สุดเท่ากับ 0.011 กรัมต่อวินาที และกรณีศึกษาที่ 5 ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับ ความสูงแผ่นกั้น 90 เซนติเมตร ความกว้างของ loop seal 2 เซนติเมตร และช่องทางออกแก๊ส 1 เซนติเมตร มีค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทนสูงที่สุด เท่ากับ 15.41 %

5.1.4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวแปรการออกแบบเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบ หมุนเวียนภายใน

งานวิจัยนี้ใช้ การทำ ANOVA test ในการศึกษาตัวแปรการออกแบบ เครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายใน ได้แก่ ลักษณะตัวกระจายแก๊ส ความสูงของแผ่นกั้น ความกว้างของ loop seal และความกว้างของซ่องทางออกแก๊ส เพื่อใช้ในการพิจารณาอิทธิพลหลัก (Main effect) ของแต่ละตัวแปร และวิเคราะห์หาอิทธิพลร่วม (Interaction effect) ที่ตัวแปรแต่ละ ตัวกระทำต่อกันได้ โดยพบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งต่ออัตราการหมุนเวียนของแข็ง ได้แก่ ความสูงของแผ่น กั้น (B) ความกว้างของ Loop seal (C) ความกว้างของทางออกแก๊ส (D) และ อิทธิพลร่วม C-D ปัจจัยสำคัญที่ส่งต่ออัตราการรั่วไหลของแก๊ส ได้แก่ ความสูงของแผ่นกั้น (B) และความกว้าง ของ Loop seal (C) และ ปัจจัยสำคัญที่ส่งต่อค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน Loop seal (C) ความ กว้างของทางออกแก๊ส (D) และ อิทธิพลร่วม C-D

โดยเมื่อทำการพิจารณาทั้ง อัตราการไหลเวียนของอนุภาคภายในเครื่องปฏิกรณ์ การรั่วไหล ของแก๊สระหว่างด้านไรเซอร์และด้านดาวเนอร์ และ ค่าการเปลี่ยนของมีเทน พบว่ากรณีศึกษาที่ 14 ที่มี ตัวกระจายแก๊สแบบยกระดับ สัดส่วนความสูงของเครื่องเป็น 2 เท่าของความสูงแผ่นกั้น สัดส่วน ความกว้างของเบดเป็น 10 เท่าของ loop seal และสัดส่วนความกว้างของ freeboard zone เป็น 37.5 เท่าของช่องทางออกแก๊ส เป็นการออกแบบที่มีค่าการเปลี่ยนแปลงของมีเทน และอัตรา การหมุนเวียนของแข็งที่สูง อีกทั้งยังมีการรั่วไหลของแก๊สน้อย ทำให้เป็นกรณีที่เหมาะสมที่สุดในการ ทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทน นอกจากนี้เครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในยังสามารถลดค่าก่อสร้างและพื้นที่สำหรับติดตั้งระบบฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียน และความสามารถในการดำเนินงานพร้อมกับการคืนสภาพตัวเร่งปฏิกิริยาได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ฟลูอิไดซ์เบด แบบหมุนเวียนภายในนี้ เป็นการศึกษาเพียงตัวแปรออกแบบของเครื่องปฏิกรณ์ที่ดำเนินการใน อุณหภูมิ 550 ℃ เท่านั้น เพื่อให้สามารถทำปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนได้ดีมาก ยิ่งขึ้นควรมีการศึกษาปฏิกิริยารีฟอร์มมิงคาร์บอนไดออกไซด์ด้วยมีเทนในเครื่องปฏิกรณ์ ฟลูอิไดซ์เบดแบบหมุนเวียนภายในที่อุณหภูมิหรือตัวแปรดำเนินการอื่น ๆ เพิ่มเติม อย่างไรก็ตามจะ เห็นได้ว่าเครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้มีความสามารถในการทำปฏิกิริยาที่แตกต่างกันระหว่างด้านไรเซอร์และ ด้านดาวเนอร์ได้ ทำให้เครื่องปฏิกรณ์ชนิดนี้มีความน่าสนใจในการนำไปประยุกต์ใช้ใช้ในกระบวนการ อื่น ๆ ได้เพิ่มเติม

ภาคผนวก ก

ชุดคำสั่งในการใช้คำนวณปฏิกิริยา

1.ปฏิกิริยา $CO_2 + CH_4 \iff 2H_2 + 2CO$

#include "udf.h"

DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN1FW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)

```
{
```

```
Thread **pt = THREAD SUB THREADS(t);
```

Thread *gas = pt[0];

```
Thread *solid = pt[1];
```

real Kch4, Kco2, Kp;

int i;

real mole [7];

```
real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
```

real Cat,r, Coke;

```
real R = 8.3144598;
```

```
if(Data Valid P())
```

```
{
```

total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];

```
\label{eq:pch4} {\sf Pch4} = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 \ ;
```

```
\label{eq:pco2} \ensuremath{\mathsf{Pco2}} = (yk[0][1]/wk[0][1])^* total^* ((C_P(c,gas)) + 101325)/101325 \ ;
```

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
T = C_T(c,gas);
       Coke = C VOF(c,solid);
       Cat = C_VOF(c,solid);
  k1 = 1.29*pow(10,6)*exp(-102065/(R*T));
  Kco21 = 2.61*pow(10,-2)*exp(37641/(R*T));
  Kch41 = 2.6*pow(10,-2)*exp(40684/(R*T));
  Kp1 = 6.78*pow(10,14)*exp(-259660/(R*T));
       r = (2700)*(((k1*Kco21*Kch41*Pch4*Pco2)))*(Cat);
       if(r \ll 0)
       {r = 0;}
       *rr = r;
   *rr t = *rr;
 }
}
#include "udf.h"
DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN1BW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)
{
Thread **pt = THREAD_SUB_THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
Thread *solid = pt[1];
real Kch4, Kco2, Kp;
int i;
real mole [7];
real total, Pch4, Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
real Cat,r, Coke;
real R = 8.3144598;
```

if(Data_Valid_P())

```
total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];
```

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
```

 $Pco2 = (yk[0][1]/wk[0][1])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
```

T = C T(c,gas);

Coke = C_VOF(c,solid);

Cat = C_VOF(c,solid);

```
k1 = 1.29*pow(10,6)*exp(-102065/(R*T));
```

```
Kco21 = 2.61*pow(10,-2)*exp(37641/(R*T));
```

```
Kch41 = 2.6*pow(10,-2)*exp(40684/(R*T));
```

```
Kp1 = 6.78*pow(10,14)*exp(-259660/(R*T));
```

```
r = (100)*(((pow((1+Kco21*Pco2+Kch41*Pch4),2)))*((Kp1*(Pch4*Pco2))))*(Cat);

if(r <= 0)

{r = 0;}

*rr = r;

*rr_t = *rr;

CHULALONGKORN UNIVERSITY
```

```
}
```

{

```
2. ปฏิกิริยา CO_2 + H_2 \leftrightarrow H_2O + CO
```

```
#include "udf.h"
```

DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN2FW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)

```
{
Thread **pt = THREAD_SUB_THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
```

```
Thread *solid = pt[1];
```

```
real Kch4, Kco2, Kp;
```

int i;

real mole [7];

real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;

real Cat,r , Coke;

```
real k2,Kco22,Kh22,Kp2;
```

```
double R = 8.314472;
```

if(Data_Valid_P())

{

}

total = yk[0][0]/wk[0][0] + yk[0][1]/wk[0][1] + yk[0][2]/wk[0][2] + yk[0][3]/wk[0][3] + yk[0][4]/wk[0][4] + yk[0][5]/wk[0][5];

 $\label{eq:pch4} {\sf Pch4} = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 ;$

 $\label{eq:pco2} \mathsf{Pco2} = (\mathsf{yk}[0][1]/\mathsf{wk}[0][1])^*\mathsf{total}^*((\mathsf{C}_\mathsf{P}(\mathsf{c},\mathsf{gas})) + 101325)/101325 \ ;$

 $Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

 $Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

 $Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

```
T = (C_T(c,gas));
```

```
Coke = C_VOF(c,solid);

Cat = C_VOF(c,solid); LONGKORN UNIVERSITY

k2 = 0.35*pow(10,6)*exp(-81030/(R*T));

Kco22 = 0.5771*exp(9262/(R*T));

Kh22 = 1.494*exp(6025/(R*T));

Kp2 = 56.4971*exp(-36580/(R*T));

r = (7500)*(((k2*Kco22*Kh22*Pco2*Ph2)))*Cat;

if(r <= 0)

{r = 0;}

*rr = r;
```

}

```
#include "udf.h"
```

```
DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN2BW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)
```

```
{
```

```
Thread **pt = THREAD SUB THREADS(t);
```

```
Thread *gas = pt[0];
```

Thread *solid = pt[1];

real Kch4, Kco2, Kp;

int i;

real mole [7];

```
real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
```

```
real Cat,r , Coke;
```

```
real k2,Kco22,Kh22,Kp2;
```

double R = 8.314472;

if(Data Valid P())

```
{
```

```
จุหาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
```

total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
\label{eq:pco2} \mathsf{Pco2} = (\mathsf{yk}[0][1]/\mathsf{wk}[0][1])^* \mathsf{total}^* ((\mathsf{C}_\mathsf{P}(\mathsf{c},\mathsf{gas})) + 101325) / 101325 \ ;
```

```
\label{eq:pco} \ensuremath{\mathsf{Pco}} = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 \ ;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

 $\label{eq:ph20} \mbox{Ph20} = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 \ ;$

```
T = (C_T(c,gas));
```

Coke = C_VOF(c,solid);

Cat = C_VOF(c,solid);

k2 = 0.35*pow(10,6)*exp(-81030/(R*T));

```
Kco22 = 0.5771*exp(9262/(R*T));
       Kh22 = 1.494*exp(6025/(R*T));
       Kp2 = 56.4971 * exp(-36580/(R*T));
       r = (10)*(((pow((1+Kco22*Pco2+Kh22*Ph2),2)))*(Kp2*(Pco2*Ph2)))*Cat;
       if(r \le 0)
       {r = 0;}
       *rr = r;
   *rr t = *rr;
 }
}
3. ปฏิกิริยา CH_4 \leftrightarrow 2H_2 + C
#include "udf.h"
DEFINE HET RXN RATE(RXN3FW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr
{
Thread **pt = THREAD SUB THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
Thread *solid = pt[1];
real Kch4, Kco2, Kp;
int i;
real mole [7];
real total, Pch4, Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
real k3, Kch43,Kp3, Kh23;
real Cat,r, Coke;
double R = 8.314472;
if(Data Valid P())
 {
```

total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
  Pco2 = (yk[0][1]/wk[0][1])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
  Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
  Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
       Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
  Т
      = (C T(c,gas));
       Coke = C VOF(c,solid);
       Cat = C VOF(c,solid);
       k3 = 6.95*pow(10,3)*exp(-58893/(R*T));
       Kch43 = 0.21*exp(-567/(R*T));
       Kp3 = 2.95*pow(10,5)*exp(-84400/(R*T));
       Kh23 = 5.18*pow(10,7)*exp(-133210/(R*T));
       r = (0.01)*Coke*((k3*Kch43));
       if(r \le 0)
       {r = 0;}
       *rr = r;
   *rr t = *rr;
 }
}
#include "udf.h"
Thread **pt = THREAD SUB THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
```

```
DEFINE HET RXN RATE(RXN3BW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr t)
```

```
{
```

Thread *solid = pt[1]; real Kch4, Kco2, Kp; int i; real mole [7];

```
real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
```

real k3, Kch43,Kp3, Kh23;

real Cat,r, Coke;

double R = 8.314472;

```
if(Data_Valid_P())
```

{

total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];

 $\label{eq:pch4} {\sf Pch4} = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 ;$

 $\label{eq:pco2} \mathsf{Pco2} = (\mathsf{yk}[0][1]/\mathsf{wk}[0][1])^*\mathsf{total}^*((\mathsf{C}_\mathsf{P}(\mathsf{c},\mathsf{gas})) + 101325)/101325 \ ;$

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
T = (C_T(c,gas));
```

```
Coke = C_VOF(c,solid);

Cat = C_VOF(c,solid);

k3 = 6.95*pow(10,3)*exp(-58893/(R*T));

Kch43 = 0.21*exp(-567/(R*T));

Kp3 = 2.95*pow(10,5)*exp(-84400/(R*T));

Kh23 = 5.18*pow(10,7)*exp(-133210/(R*T));
```

```
r = (0.1)*Coke*(((pow((1+Kch43*Pch4 + (pow(Ph2,1.5)/Kh23)),2))));
```

```
if(r <= 0)
```

```
{r = 0;}
```

```
*rr = r;
```

```
*rr t = *rr;
```

```
}
```

}
4. ปฏิกิริยา $C + H_2 O \leftrightarrow H_2 + CO$

#include "udf.h"

DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN4FW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)

```
{
    Thread **pt = THREAD_SUB_THREADS(t);
    Thread *gas = pt[0];
    Thread *solid = pt[1];
    real Kch4, Kco2, Kp;
    int i;
    real mole [7];
    real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
    real Kh2o4, Kch44, Kh24, Kp4, k4;
    real Cat, r,Coke;
    double R = 8.314472;
```

if(Data_Valid_P())

{

total = yk[0][0]/wk[0][0] + yk[0][1]/wk[0][1] + yk[0][2]/wk[0][2] + yk[0][3]/wk[0][3] + yk[0][4]/wk[0][4] + yk[0][5]/wk[0][5];

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Pco2 = (yk[0][1]/wk[0][1])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

 $Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

```
T = (C_T(c,gas));
```

```
Coke = C_VOF(c,solid);
Cat = C_VOF(c,solid);
Kh2o4 = 4.73*pow(10,-6)*exp(97770/(R*T));
Kch44 = 3.49*exp(0/(R*T));
```

```
Kh24 = 1.83*pow(10,13)*exp(-216145/(R*T));
       Kp4 = 1.3827*pow(10,7)*exp(-125916/(R*T));
       k4 = 5.55*pow(10,9)*exp(-166397/(R*T));
       r = (0.1)*(k4/Kh2o4)*Coke;
       if(r \le 0)
       {r = 0;}
       *rr = r;
   *rr t = *rr;
 }
}
#include "udf.h"
DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN4BW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr
{
Thread **pt = THREAD SUB THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
Thread *solid = pt[1];
real Kch4, Kco2, Kp;
int i;
real mole [7];
real total, Pch4, Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
real Kh2o4, Kch44, Kh24, Kp4, k4;
real Cat, r,Coke;
double R = 8.314472;
if(Data Valid P())
 {
```

total = yk[0][0]/wk[0][0]+ yk[0][1]/wk[0][1]+ yk[0][2]/wk[0][2]+ yk[0][3]/wk[0][3]+ yk[0][4]/wk[0][4]+ yk[0][5]/wk[0][5];

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
\label{eq:pco2} \ensuremath{\mathsf{Pco2}} = (yk[0][1]/wk[0][1])^* total^* ((C_P(c,gas)) + 101325) / 101325 ;
```

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

$$T = (C_T(c,gas));$$

```
Coke = C_VOF(c,solid);
```

```
Cat = C_VOF(c,solid);
```

Kh2o4 = 4.73*pow(10,-6)*exp(97770/(R*T));

```
Kch44 = 3.49*exp(0/(R*T));
```

```
Kh24 = 1.83*pow(10,13)*exp(-216145/(R*T));
```

```
Kp4 = 1.3827*pow(10,7)*exp(-125916/(R*T));
```

```
k4 = 5.55*pow(10,9)*exp(-166397/(R*T));
```

r =

(10)*((pow((1+Kch44*Pch4+(Ph2o/(Kh2o4*Ph2))+(pow(Ph2,1.5)/Kh24)),2)))*Coke;

5. ปฏิกิริยา $C + CO_2 \leftrightarrow 2CO$

#include "udf.h"

DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN5FW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)

```
{
Thread **pt = THREAD_SUB_THREADS(t);
Thread *gas = pt[0];
Thread *solid = pt[1];
```

```
real Kch4, Kco2, Kp;
int i;
real mole [7];
real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
real k5, Kco5,Kco25,Kp5;
real Cat,r, Coke;
```

```
double R = 8.314472;
```

```
if(Data Valid P())
```

{

```
total = yk[0][0]/wk[0][0] + yk[0][1]/wk[0][1] + yk[0][2]/wk[0][2] + yk[0][3]/wk[0][3] + yk[0][4]/wk[0][4] + yk[0][5]/wk[0][5];
```

```
\label{eq:pch4} {\sf Pch4} = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325 \ ;
```

```
Pco2 = (yk[0][1]/wk[0][1])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

 $Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

 $Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

$$T = (C_T(c,gas));$$

```
Coke = C_VOF(c,solid);
```

```
Cat = C_VOF(c,solid);
```

```
k5 = 1.34*pow(10,15)*exp(-243835/(R*T));
```

```
Kco5 = 7.34*pow(10,-6)*exp(+100395/(R*T));
```

```
Kco25 = 2.81*pow(10,7)*exp(-104085/(R*T));
```

```
Kp5 = 1.9393*pow(10,9)*exp(-168527/(R*T));
```

```
r = (0.1)*(k5/(Kco5*Kco25))*Coke;
```

```
if(r <= 0)
```

```
{r = 0;}
```

```
*rr = r;
```

```
*rr_t = *rr;
```

}

}

#include "udf.h"

```
DEFINE_HET_RXN_RATE(RXN5BW,c,t,hr,wk,yk,rr,rr_t)
```

```
{
    Thread **pt = THREAD_SUB_THREADS(t);
    Thread *gas = pt[0];
    Thread *solid = pt[1];
    real Kch4, Kco2, Kp;
    int i;
    real mole [7];
    real total, Pch4,Ph2o, Pco2, Pco, Ph2, T, k1, Kco21, Kch41, Kp1;
    real k5, Kco5,Kco25,Kp5;
    real Cat,r, Coke;
    double R = 8.314472;
    if(Data Valid P())
```

```
{
```

total = yk[0][0]/wk[0][0] + yk[0][1]/wk[0][1] + yk[0][2]/wk[0][2] + yk[0][3]/wk[0][3] + yk[0][4]/wk[0][4] + yk[0][5]/wk[0][5];

```
Pch4 = (yk[0][0]/wk[0][0])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Pco2 = (yk[0][1]/wk[0][1])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Pco = (yk[0][2]/wk[0][2])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

```
Ph2 = (yk[0][3]/wk[0][3])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;
```

 $Ph2o = (yk[0][4]/wk[0][4])*total*((C_P(c,gas))+101325)/101325;$

$$T = (C_T(c,gas));$$

Coke = C_VOF(c,solid);

Cat = C_VOF(c,solid);

k5 = 1.34*pow(10,15)*exp(-243835/(R*T));

Kco5 = 7.34*pow(10,-6)*exp(+100395/(R*T));

*rr_t = *rr;

Chulalongkorn University

บรรณานุกรม

1 Grace, J., Lim, C., Brereton, C., and Chaouki, J.: 'Circulating fluidized bed reactor design and operation', Sadhana, 1987, 10, (1-2), pp. 35-48

2 Kim, Y., Lee, J., and Kim, S.D.: 'Modeling of coal gasification in an internally circulating fluidized bed reactor with draught tube', Fuel, 2000, 79, (1), pp. 69-77

3 Feng, Y., Swenser-Smith, T., Witt, P.J., Doblin, C., Lim, S., and Schwarz, M.P.: 'CFD modeling of gas–solid flow in an internally circulating fluidized bed', Powder Technology, 2012, 219, pp. 78-85

Jiang, L., Gonzalez-Diaz, A., Ling-Chin, J., Roskilly, A., and Smallbone, A.: 'Postcombustion CO2 capture from a natural gas combined cycle power plant using activated carbon adsorption', Applied Energy, 2019, 245, pp. 1-15

5 Marschall, K.-J., and Mleczko, L.: 'CFD modeling of an internally circulating fluidized-bed reactor', Chemical Engineering Science, 1999, 54, (13-14), pp. 2085-2093

6 Cloete, S., Zaabout, A., and Amini, S.: 'The internally circulating reactor (ICR) concept applied to pressurized chemical looping processes', Energy Procedia, 2017, 114, pp. 446-457

7 Guide, A.F.T.: 'ANSYS Fluent Tutorial Guide 18', ANSYS Fluent Tutorial Guide 18, 2018, 15317, pp. 724-746

Jeon, J.H., Kim, S.D., Kim, S.J., and Kang, Y.: 'Combustion and heat transfer characteristics in a square internally circulating fluidized bed combustor with draft tube', Fuel, 2008, 87, (17-18), pp. 3710-3713

Luis, F., Ortiz, M., García-Labiano, F., Adánez, J., Abad, A., and Gayán, P.:
'Hydrogen production by chemical-looping reforming in a circulating fluidized bed
reactor using Ni-based oxygen carriers', Journal of Power Sources, 2009, 192, (1), pp. 27-34

Osman, M., Zaabout, A., Cloete, S., and Amini, S.: 'Internally circulating fluidizedbed reactor for syngas production using chemical looping reforming', Chemical Engineering Journal, 2019, 377, pp. 120076 11 Ugarte, P., Durán, P., Lasobras, J., Soler, J., Menéndez, M., and Herguido, J.: 'Dry reforming of biogas in fluidized bed: Process intensification', international journal of hydrogen energy, 2017, 42, (19), pp. 13589-13597

12 Zaabout, A., Cloete, S., and Amini, S.: 'Innovative Internally Circulating Reactor Concept for Chemical Looping-Based CO2 Capture Processes: Hydrodynamic Investigation', Chemical Engineering & Technology, 2016, 39, (8), pp. 1413-1424

Benguerba, Y., Virginie, M., Dumas, C., and Ernst, B.: 'Computational fluid dynamics study of the dry reforming of methane over Ni/Al 2 O 3 catalyst in a membrane reactor. Coke deposition', Kinetics and Catalysis, 2017, 58, (3), pp. 328-338

Caro, D., Davis, S.J., Bastianoni, S., and Caldeira, K.: 'Global and regional trends in greenhouse gas emissions from livestock', Climatic change, 2014, 126, (1), pp. 203-216 Theo, W.L., Lim, J.S., Hashim, H., Mustaffa, A.A., and Ho, W.S.: 'Review of precombustion capture and ionic liquid in carbon capture and storage', Applied energy, 2016, 183, pp. 1633-1663

Stanger, R., Wall, T., Spörl, R., Paneru, M., Grathwohl, S., Weidmann, M.,
Scheffknecht, G., McDonald, D., Myöhänen, K., and Ritvanen, J.: 'Oxyfuel combustion for
CO2 capture in power plants', International Journal of Greenhouse Gas Control, 2015,
40, pp. 55-125

17 Samanta, A., Zhao, A., Shimizu, G.K., Sarkar, P., and Gupta, R.: 'Post-combustion CO2 capture using solid sorbents: a review', Industrial & Engineering Chemistry Research, 2012, 51, (4), pp. 1438-1463

Huang, C.-H., and Tan, C.-S.: 'A review: CO2 utilization', Aerosol and Air Quality Research, 2014, 14, (2), pp. 480-499

19 Randolph, J.B., and Saar, M.O.: 'Combining geothermal energy capture with geologic carbon dioxide sequestration', Geophysical Research Letters, 2011, 38, (10)

20 Wurzel, T., Malcus, S., and Mleczko, L.: 'Reaction engineering investigations of CO2 reforming in a fluidized-bed reactor', Chemical Engineering Science, 2000, 55, (18), pp. 3955-3966 Hankin, A., and Shah, N.: 'Process exploration and assessment for the production of methanol and dimethyl ether from carbon dioxide and water', Sustainable Energy & Fuels, 2017, 1, (7), pp. 1541-1556

Ghasemzadeh, K., Harasi, J., Amiri, T., Basile, A., and Iulianelli, A.: 'Methanol steam reforming for hydrogen generation: A comparative modeling study between silica and Pd-based membrane reactors by CFD method', Fuel Processing Technology, 2020, 199, pp. 106273

23 Kempka, T., Plötz, M.-L., Schlüter, R., Hamann, J., Deowan, S.A., and Azzam, R.: 'Carbon dioxide utilisation for carbamide production by application of the coupled UCG-urea process', Energy Procedia, 2011, 4, pp. 2200-2205

Rafiee, A., Khalilpour, K.R., Milani, D., and Panahi, M.: 'Trends in CO2 conversion and utilization: A review from process systems perspective', Journal of environmental chemical engineering, 2018, 6, (5), pp. 5771-5794

Wang, L., Wei, G., Jiang, J., Duan, S., Xu, L., Yuan, W., and Hou, Q.: 'Experimental and numerical investigation of particle flow and mixing characteristics in an internally circulating fluidized bed', Journal of Chemical Engineering of Japan, 2019, 52, (1), pp. 89-98

Hou, Z., Chen, P., Fang, H., Zheng, X., and Yashima, T.: 'Production of synthesis gas via methane reforming with CO2 on noble metals and small amount of noble-(Rh-) promoted Ni catalysts', International journal of hydrogen energy, 2006, 31, (5), pp. 555-561

27 Bi, H., and Grace, J.: 'Flow regime diagrams for gas-solid fluidization and upward transport', International Journal of Multiphase Flow, 1995, 21, (6), pp. 1229-1236

28 Wen, C., and Yu, Y.: 'A generalized method for predicting the minimum fluidization velocity', AIChE Journal, 1966, 12, (3), pp. 610-612

29 Saxena, S., and Vogel, G.: 'Properties of a dolomite bed of a range of particle sizes and shapes at minimum fluidization', in Editor (Ed.)^(Eds.): 'Book Properties of a dolomite bed of a range of particle sizes and shapes at minimum fluidization' (Argonne National Lab., Ill.(USA), 1975, edn.), pp. 30 Kunii, D., and Levenspiel, O.: 'Bubbling bed model. Model for flow of gas through a fluidized bed', Industrial & Engineering Chemistry Fundamentals, 1968, 7, (3), pp. 446-452

21 Zhou, Z.-q., Ma, L.-l., Yin, X.-l., Wu, C.-z., Huang, L.-c., and Wang, C.: 'Study on biomass circulation and gasification performance in a clapboard-type internal circulating fluidized bed gasifier', Biotechnology advances, 2009, 27, (5), pp. 612-615

32 Esmaili, E., and Mahinpey, N.: 'Adjustment of drag coefficient correlations in three dimensional CFD simulation of gas–solid bubbling fluidized bed', Advances in Engineering Software, 2011, 42, (6), pp. 375-386

Hassan, M., Ahmad, K., Rafique, M., Cai, W., and Lu, H.: 'Computational fluid dynamics analysis of the circulation characteristics of a binary mixture of particles in an internally circulating fluidized bed', Applied Mathematical Modelling, 2019, 72, pp. 1-16

Osman, M., Zaabout, A., Cloete, S., and Amini, S.: 'Mapping the operating performance of a novel internally circulating fluidized bed reactor applied to chemical looping combustion', Fuel Processing Technology, 2020, 197, pp. 106183

Pichas, C., Pomonis, P., Petrakis, D., and Ladavos, A.: 'Kinetic study of the catalytic dry reforming of CH4 with CO2 over La2– xSrxNiO4 perovskite-type oxides', Applied Catalysis A: General, 2010, 386, (1-2), pp. 116-123

36 Zambrano, D., Soler, J., Herguido, J., and Menéndez, M.: 'Conventional and improved fluidized bed reactors for dry reforming of methane: Mathematical models', Chemical Engineering Journal, 2020, 393, pp. 124775

37 Kallio, S., Peltola, J., and Niemi, T.: 'Modeling of the time-averaged gas-solid drag force in a fluidized bed based on results from transient 2D Eulerian–Eulerian simulations', Powder technology, 2014, 261, pp. 257-271

Hassan, M., Schwarz, M.P., Yuqing, F., Rafique, M., Witt, P., and Huilin, L.: 'Numerical investigation of solid circulation flux in an internally circulating fluidized bed with different gas distributor designs', Powder Technology, 2016, 301, pp. 1103-1111

Li, P., Wang, T., Liu, Y., Zhang, Q., Li, Q., Xiong, R., Guo, L., and Song, J.: 'CFD simulation of the hydrodynamic behavior in an internally circulating fluidized bed reactor for producing polysilicon granules', Powder Technology, 2017, 311, pp. 496-505

40 Arjunwadkar, A., Basu, P., and Acharya, B.: 'A review of some operation and maintenance issues of CFBC boilers', Applied Thermal Engineering, 2016, 102, pp. 672-694

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

Dulyapat Thiemsakul 23 Jul 1994

สถานที่เกิด

วุฒิการศึกษา

วัน เดือน ปี เกิด

ที่อยู่ปัจจุบัน

ผลงานตีพิมพ์

โรงพยาบาลศรีนครินทร์

วิศวกรรมศาสตร์บัณฑิต (วิศวกรรมเคมี)

12/127 ถ.รามอินทรา แขวนอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กทม.

- Computational fluid dynamics simulation of internally

circulating fluidized bed reactor for dry reforming of methane, Energy Report, 2021, Accepted manuscript.

- Computational Fluid Dynamics of System Hydrodynamics and Erosion Behavior in Internally Circulating Fluidized Bed Reactor with Inserting Pipe, International Journal of Environmental Science and Development, Vol. 11, No. 11, 2020.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย Chulalongkorn University